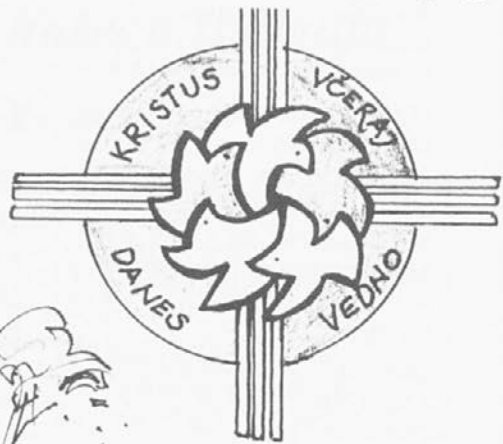

Print Post Approved
PP318852/0020

misli

THOUGHTS

LETO
YEAR 47
MAJ 1993

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja Saša Ceferin + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 - E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1997 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

MARIJIN MESEC s pobožnostjo šmarnic je vodilna misel v Sloveniji cvetočega maja. Naša revija vam prinaša nekaj duhovnega branja, vabim pa vas, da v tem mesecu vzamete v roke kakšno dobro knjigo in jo berete kot šmarnice: vsak dan po malem.

Tokratno revijo je uredila gospa Saša Ceferin, ki nam je prijazno priskočila na pomoč za čas, ki ga bo Katarina Mahnič preživela doma »v starem kraju«. Med drugim je pripravila članek o domu Matere Romane, saj ga dobro pozna, še zlasti zaradi svoje dvaindevetdesetletne mame, ki je tam že dve leti. Za mnoge starejše Slovence je dom še vedno »bav bav«, za mlajše pa sramota, da bi njihovi starši živeli v njem. Naj večje poznavanje doma pomaga, da bi ga Slovenci bolje sprejeli in se, če bo potrebno, odločali zanj. P. Bazilij ga je gradil s trmasto vztrajnostjo, da bi Slovenci v jeseni življenja imeli prijazen dom, ki diha slovensko ozračje.

Draga Gelt je vse te mesece, kar revija izhaja, skromno v ozadju, opravlja pa nepogrešljivo delo postavljanja revije na zahtevnem računalniškem programu.

Še naprej vas vabim, da se s pisnimi prispevki oglašate iz vaših krajev in društev.

Na svidenje spet čez en mesec!

M. Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

CD

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA: Postojnska jama, \$22. (1)

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA: Zvezda, ki se utrne, cena 22 dolarjev. (1)

PETER LOVŠIN in vitezi obložene mize: Hiša nasprot sonca, cena 22 dolarjev. (1)

BIG BEN: Krasna si hči planin, cena 22 dolarjev. (6)

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK: Odmev s Triglava, cena 22 dolarjev. (1)

KASETE

TRŽAŠKI OKTET v živo, cena je 10 dolarjev. (7)

STANE VIDMAR: Tri grenke solze, cena 12 dolarjev. (1)

MAGNET: Polnočni poljub in največje uspešnice, \$12 (1)

ANS. LOJZETA SLAKA: Raj pod Triglavom, cena \$12.(1)

WOLF: Angel varuh, cena je 12 dolarjev. (1)

SIMONA WEISS: Mati, največji uspehi, cena je 12 dolarjev. (1)

BIG BEN QUARTET: Slovenec sem, cena 12 dolarjev. (7)

LOJZE SLAK: Stari spomini, cena 12 dolarjev. (1)

ZLATA KASETA – različni izvajalci (Agropop, Čuki, Andrej Šifrer...), cena 12 dolarjev. (1)

SLOVENE YOUTH CHOIR: Nabožne in ljudske pesmi, \$5.(5)

BRATJE PIRNAT OKTER - cena \$12. (1)

PATER BAZILIJ VALENTIN IN MEMORIAM, življenjepis patra Bazilija pospremljen s petjem in glasbo, cena je 10 dolarjev, izkupiček pa je namenjen Baragovi knjižnici. (20)

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Tokrat smo se odločili za simbolno upodobitev obeh domovin. Na fotografiji je slika iz cerve v Podpeči pri Črnom Kalu in predstavlja Mater Božjo z Jezuščkom (okrog 1480-90). Hrani jo Narodna Galerija v Ljubljani

božje
in **misli**
človeške

Leto 47, št. 5
Maj 1998

- Marija, čudovita luč
- p. Darko Žnidašič - stran 97
- Izpod Triglava
- stran 124
- Znamke
- stran 105
- Karolina Pečnik
- stran 106
- Sveti Rafael Sydney
- p. Valerijan - stran 107
- Križem avstralske Slovenije
- stran 109
- Na poti do oltarja
- A.M. Slomšek - stran 112
- Tonček iz potoka
- p. Bazilij - stran 114
- Pater Bazilij v spominih
- stran 116
- Peta obletnica Glasu Slovenije
- stran 118
- Sveti Ciril in Metod Melbourne
- p. Metod - stran 119
- Naše nabirke Adelaide
- stran 121
- Naše nabirke
- stran 122
- Pisma o slovenščini
- Mirko Mahnič - stran 123
- Kotiček mladih
- stran 124
- Križanka in razvedrilo
- stran 126

Marija, čudovita luč našega življenja

p. Darko Žnidaršič, Brezje

Spet je prišel najlepši mesec leta, mesec šmarnic. Že skoraj sto petdeset let pojemo priljubljeno pesem Spet kliče nas venčani maj..., ki jo je spesnil znani slovenski duhovnik Janez Puhar, izumitelj fotografije. Seveda ne bomo pozabili na druge majniške oziroma Marijine pesmi, saj so prelepe. Slovenci imamo pesmi v čast Mariji več kot vsi drugi narodi.

Čeprav se je življenje do danes korenito spremenilo, šmarnična pobožnost še vedno nagovarja, saj po Mariji najlepše dosegamo pot evangelija, na katero nas kliče Gospod. Kristjani se zbiramo pri Mariji, ne zgolj zaradi tega, ker nam je lepo, temveč, ker nujno potrebujemo njeno bližino, če hočemo ostati zvesti Kristusu

Sleherno človeško srce išče ideal, ki je vreden, da mu posveti vso ljubezen. Zaradi te naravne težnje se srečujemo, sklepamo prijateljstva, zveze, znanstva. Naj bo to še tako zahtevno, nihče si ne more zamisliti ideala, kakršnega je

Kapelica ob Vrbskem jezeru na Koroškem

dal Bog in predstavlja srcu višek lepote. To je Božja in naša Mati Marija.

Marija je nov človek z novim duhom - človek za vse čase. O njej verjetno ne bi mogli povedati toliko kot o kakšnem legendarnem Slovencu, vendar je njen zgled dovolj močan, da spoznamo to **čudovito luč našega življenja**. Marija na svet in dogodke ne gleda kakor nekdo z mreno ali s plašnicami na očeh. Vse gleda s srcem, z očmi vere. Kako bi sicer mogla doumeti, da je nebogljen otrok v jaslicah - Mesija? Kako bi se sicer mogla sprijazniti z mislijo, da mora bežati pred Herodom in da mora trideset let okušati življenje delavcev? Kako bi mogla v ljubezni iti za sinom, ko je nesel križ na Kalvarijo, ter nam v trpljenju in smrti izkazal največjo ljubezen? Navsezadnje, kako bi sicer iz njenega srca privrela čudovita hvalnica: Moja duša poveljuje Gospoda?

Ta hvalnica je pesem človeka, ki vidi. Tukaj ni oklevanja ali ovinkov. Misel je premočrtna, pogled na svet jasen, ožarjen z Božjo lučjo. Tudi cilj. Zato ljudje, ki dobro v srcu mislimo, iščemo poti, kako bi to edinstveno ženo in mater postavili v sredo življenja. O Mariji ni nikdar dovolj besed, slik in pesmi.

Zakaj je Marija s svojim življenjskim zgledom tako privlačna?

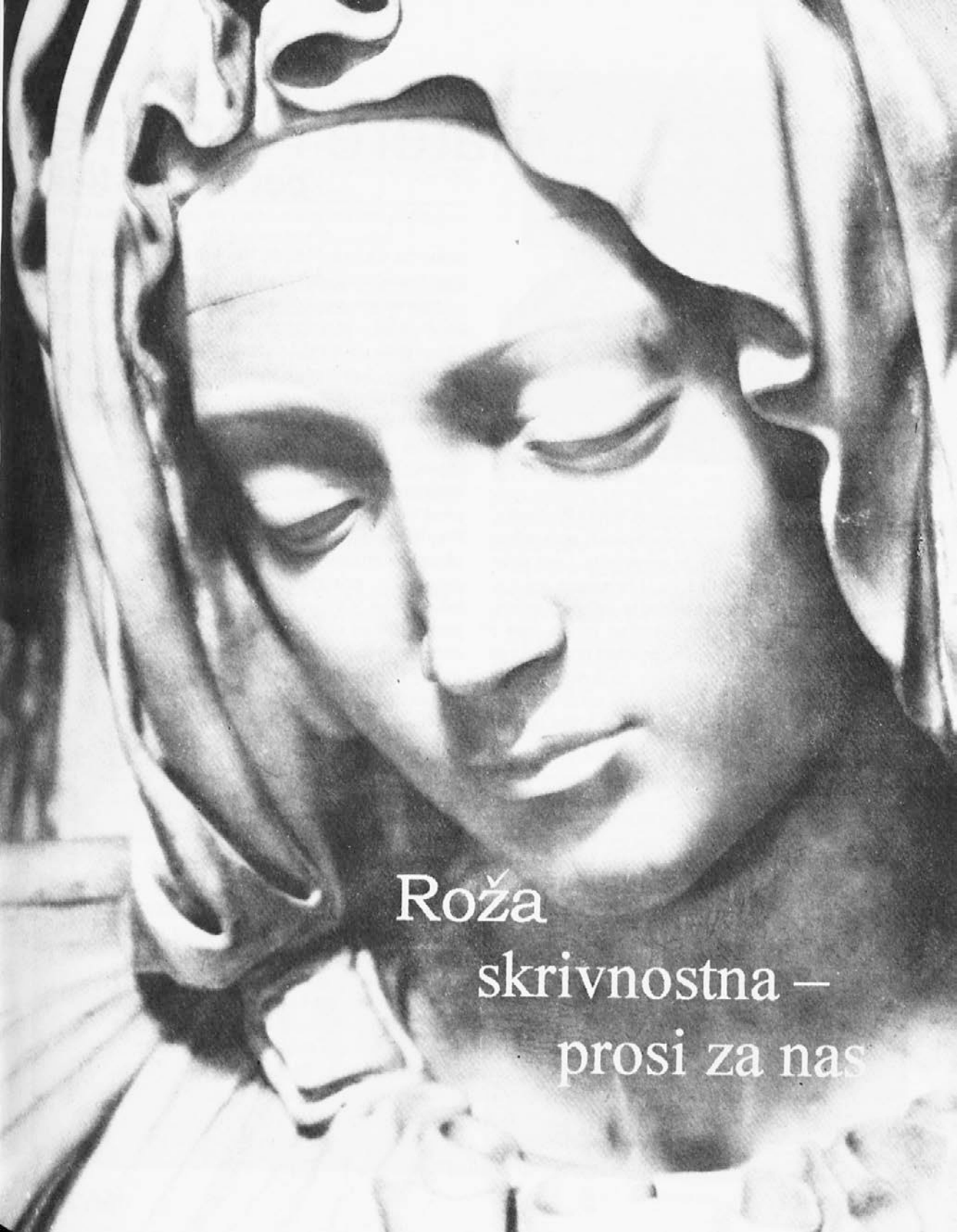
Najprej zato, ker je preprosta. Ob njej najbolj nedvoumno vidimo, kako naj živimo in delamo v miru, medsebojni ljubezni in razumevanju, veselju, potrpežljivosti, zvestobi in samoobvladanju. Marija zna razlikovati, kaj je dobro in kaj slabo. Ne išče priložnosti tam, kjer je ni. Od tistega, kar je malo vredno, si ničesar ne obeta.

Marija je tista, ki veruje. Naš čas je v marsičem tragičen prav zato, ker so mnogi ljudje zavrgli pravo vero. Ker pa brez vere ne morejo živeti, postajajo fanatični verniki raznih ideologij, nacionalizma; tavajo po svetu hinduizma, ne da bi ga sploh prav(ilno) razumeli; napihujejo pomen bioenergije in radiostezije; prebirajo horoskope in raziskujejo moderno astrologijo; se bojijo določenih živali in števil; malikujejo zdravo prehrano in vegetarijanstvo. Rezultat vsega tega je še večja praznina in samota.

Marija ravna čisto drugače: popolnoma zaupa Bogu. Vse pričakuje od njega in hkrati to, kar dela, dela po najboljših močeh. Odgovorna je do moža in do Božjega Sina. Ima srce za druge ljudi, zato je vedno pripravljena biti s tistimi, ki jo najbolj potrebujejo. Ko potrebuje pomoč njena sorodnica, zapusti udobje svojega doma in ji gre pomagat. Ko Jezus visi na križu, je edina opora apostolu Janezu in kasneje, po vstajenju, še drugim učencem.

Ker Marija Bogu popolnoma zaupa in naredi, kar je v njeni moči, jo Bog lahko tolaži, spodbuja, krepi... Prav v tem doseže geslo sinode Cerkve na Slovenskem svoj vrh oziroma namen: **IZBERI ŽIVLJENJE!** Ne gre samo za to, da nas bo Slovencev več, ampak tudi, da življenju, ki ga živimo, dajemo vsebino in smisel, da plavamo proti toku, ko gre za Boga in človeka, za resnico, ki nas edina osvobaja. Bog sam nam je dal čudovite sposobnosti, četudi so majhne. Vendar nikoli niso zaključen krog. Pomembno je, da jih odkrivamo in sodelujemo z njegovo milostjo. Če se bomo držali te poti, bo tudi nam Vsemogočni 'storil velike reči', kakor jih je Mariji.

Roža

skrivnostna —

prosi za nas

Dom počitka matere Romane

pet let obstoja

Saša Ceferin

Povod za ta članek je bila odstopitev Stanka Prosenaka, upravnika počitka. Vodil ga je dobrih pet let, pomembno obdobje obojega - ustanove in upravitelja. Lepa doba delovanja in primerna prilika, da si ogledamo, kako je uspela ta zamisel p. Bazilija in kakšni so izgledi za naprej. Prav je, da petletnico vsaj skromno proslavimo s spominom na ustanovitelja in na poseben prostor, ki ga je Dom počitka imel v njegovem življenjskem delu. Primerno je tudi, da posvetimo nekaj misli o Domu počitka v mesecu maju, mesecu Matere božje in vseh mater.

Stanko Prosenak je rad sprejel povabilo na pogovor o Domu Matere Romane in o letih njegovega upravnništva.

Najprej nekaj lastnih vtisov. - Lepo, preprosto, nizko poslopje, obdano z zelenjem. Pred poslopjem nasad žlahtnih belih vrtnic, ki so skoraj celo leto v cvetu. Ob strani lahek, položen dostop do

cerkve Sv. Cirila in Metoda. Na obeh straneh vhoda klopi, kjer ob sončnih dnevih posedajo stanovalci, kašno rečejo – z radovednim pogledom, smehljajem in pozdravom za obiskovalca – in se grejejo vse do kosila, pa še potem. Druge stanovalce vidiš na sprehodu pod bujno zelenimi krošnjami drevoredov in mimo cvetočih vrtov tega prelepega okolja.

Stopiš skozi vrata. Vse svetlo in zračno – poleti sveže hladno, pozimi prijetno toplo. Na levi, pisarna upravnika, nasmeh in pozdrav – Stanko Prosenak. Stopiš naprej. Jedilnica z okroglimi mizami, na desni delavna postaja za oskrbovalce. Če si že kdaj prej prišel na obisk, te že poznajo. Pomahaš, izmenjaš nekaj besed. Ozračje je veselo, prijazno, domače – slovensko. Čez dan se ti ponavadi nasproti nasmeji Anica. Potem pa srečaš še druga dekleta in žene, ki hitijo po svojih poslih – Marijo, Majdo, Slavico, Marto... Vse dobre, pridne in energične slovenske žene,

Anica Markič

ki se posvečajo skrbnega negovanja s srcem in dušo. Tudi njih počasi vedno bolj spoznavaš, in izmenjaš s časom kako besedo. Greš naprej. Na desni moderno opremljena kuhinja, v kateri ponavadi že lepo diši. Tam kraljuje čez teden Kamica, na koncu tedna pa Neva. Tam včasih kakšno spregovorimo o dobri prehrani in problemih teže, pa kaj se dobrega kuha. Mimo kuhinje se zoži jedilnica v daljši hodnik, kjer sedijo stanovalci v udobnih naslanjačih, gledajo televizijo, ali pa malo zadremljejo... Iz teh osrednjih prostorov gredo na levo in desno trije hodniki s sobami, z imeni slovenskih krajev nad vratmi. Prijetna in presenteljiva ideja. Iz vseh hodnikov in iz

Kamica Satler

dnevne sobe so še izhodi na vrt in razgledi na sveže zelenje, kamor pogleda oko.- Sobe so čedne, prijetne, svetle, s pogledom na vrt. Mirno, vedro vzdušje. Nekateri stanovalci po obedu sedijo v svojih sobah, z zaprtimi ali odprtimi vrati – po počutju – drugi pri televiziji, spet drugi zunaj na klopih ali pa na sprehodu.

Res. Lepo. Postane mi jasno, zakaj je Dom počitka na tako dobrem glasu v širši avstralski skupnosti.

Dom počitka je uspešna slovenska ustanova... Po petih letih solidnega delovanja, se lahko reče, da je Dom je uspešen po svojem namenu - skrbi za ostarele člane skupnosti - uspešen tudi v svojem poslovanju. V eni stvari se začetna zamisel p. Bazilija ni izpolnila. Dom počitka naj bi bil "slovenski" dom v službi slovenske skupnosti in njenih starejših članov. To žal ni bilo mogoče. Slovencev se je prijavila le peščica in Dom počitka je delal z izgubo. Neizogna odločitev, napravljena s težkim srcem: Dom počitka odpreti vsem narodnostim.

Vendar postavljene so bile gotove smernice:

- Dom mora ostati slovenski in pri sprejemanju novih stanovalcev je dati prednost Slovencev;
- Ostati mora v slovenskih rokah;
- Zaposeliti mora samo Slovence;
- Obdržati mora domače slovensko vzdušje
- Samo Slovenci dobijo nego, ki bi jo imeli v "Nursing Home".

Teh smernic se je Stanko Prosenak kot upravnik tudi strogo držal in tako uspel obdržati – kljub različnim narodnostim stanovalcev - tisto lepo, slovensko, domače ozračje, ki ga takoj začutiš, ko stopiš čez prag. Pa še nekaj važnega. Dom počitka zaposluje približno 20 -

Joe Vučko že stoji na svojem mestu

večinoma delno zaposlenih delavk – slovenskih žena in deklet in ima v tem pomembno vlogo v življenju slovenske skupnosti.

Stanko je dal še nekaj pomembnih podatkov: v Domu počitka je vedno povprečno 40% Slovencev; stanovalci pa so še Avstralci, Hrvati, Madžari, Holandci in tudi kakšen Grk. Znak uspeha – v oskrbi, administraciji in poslovanju je, da je Dom vedno vsaj 97% zaseden. Za solidno, donosno poslovanje pa je potrebna povprečna zasedenost od 93%. Za vstop pa vedno čaka vrsta ljudi. Stanko je še povedal, da velja Dom matere Romane za enega najboljših domov za ostarele in ga oblasti še posebno priporočajo.

Da, ta Dom je uspeh, in zahvala za to gre v prvi vrsti Stanku Prosenaku kot upravniku, potem seveda tudi izrednim skrbnikom in uslužbencem.

Mesto upravnika Doma počitka matere Romane je prevzel Joe Vučko, sin trdne slovenske družine. Tisti, ki ga poznajo, imajo polno zaupanje v njegovo sposobnost in njegovo človečnost. Dobro pozna zahteve službe in naloge upravnika, saj je ob Stankovi odsotnosti za krajšo dobo uspešno prevzel vodstvo Doma, tako da dobro pozna naloge, ki ga čakajo. Voščimo mu vso srečo na pot!

Slovo od Stankota. Zdaj pa veselo na golf.

STANKO PROSENAK

Štirideset let uspešnega življenja na peti celini

Saša Ceferin

Slovenski naseljenci v Avstraliji poznamo štetje let, odkar smo prišli v to daljno deželo: dve leti, tri leta, pet let. Potem pa smo pozabili na to, dokler ni bilo kar naenkrat trideset in še več let za nami in je ta zemlja, ki je bila nekoč tako tuja, postala naša, posebno če imamo za sabo uspehe in dobro življenje.

Stanko Prosenak šteje že 40 let, pa še malo čez, odkar je stopil decembra 1956 prvič na avstralska tla. Za sabo ima izredno razgibano, uspešno, podjetno in raznoliko življenje. Človek bi rekel: pravi slovenski pionir.

Zdaj, v letu 1998, ima za sabo eno najdaljših obdobij delovanja, pet let upravnštva Doma počitka matere Romane. Je prišel čas za pokoj in brezdelje? "Kaj še! Malo spremembe, počitka in razvedrila, potem se bo še pokazalo. Človek mora nekaj delati."

Najprej govori Stanko o svojem delu kot upravnik Doma. Zadnjih pet let je bilo morda najbolj pomembno obdobje v njegovem poslovnem, in osebnem življenju: življenska izkušnja.

"Služba, kjer si potreben; narediš nekaj dobrega - opravljaš koristno delo".

Imel je najvažnejšo osnovo za to delo: poslovno ozadje. In vendar ga je bilo strah pred nalogo. Stari ljudje te potrebujejo. Lahko so težavni, imajo svoj ponos, svoje želje, svoje spomine, pa so neboljeni in potrebujejo

nekoga, da se nanj naslonijo. Moraš jim biti oče. Odgovoren si zanje. Razumeti jih moraš. Tudi strog moraš biti v pravem trenutku; odločen, kadar pride do konfliktov. Do teh vedno pride v skupini 30 stanovalcev, lahko tudi med stanovalci in uslužbenci. Nadvse pomembno je ozračje, da se počutijo doma. Dober odnos do ljudi je vse, in pa dobra komunikacija. Z ljudmi moraš govoriti. Razumeti moraš tudi sorodnike. Gotovi morajo biti, da se bo njihova mati dobro počutila, da bo z očetom vse v redu.

Stanko mi je pravil o Grkinji, ki se je tako dobro počutila v Domu, da ni hotela nikamor drugam, kljub temu, da je razumela samo grško. Stanko je pripravil spisek grških besed, da so lahko vprašali najvažnejše in dobili od nje odgovor, pa so se izvrstno razumeli.

Stanko je bil od prihoda v Avstraliji v celi vrsti podjetij. Začel je kot trgovski pomočnik - za Avstralce so bile njegove kvalifikacije deveto čudo - potem pa zelo hitro kot poslovodja. Večkrat je kupil in pozneje prodal lastno podjetje. V življenju se je lotil vsega, se oprijel vsake stvari. Enkrat je bil celo "landscape gardener". V vseh svojih podvigih je tudi uspel, razen povsem na začetku, ko je kupil poceni tovornjak v slabem stanju in vse izgubil. Dragocen nauk, ki ga ni nikdar pozabil.

Od vsega začetka je Stanko deloval pri slovenskem društvenem življenju. Pri društvu je opravljal vrsto služb, od blagajnika do dolgoletnega predsednika in podpredsednika Slovenskega društva Melbourne.

Osamosvojitve Slovenije je bila zanj velik dogodek. Kot član Narodnega sveta se je z vneto vrgel v delo za priznanje Slovenije kot samostojne države. Vedno se je zavedal svoje slovenske identitete. Njegovi otroci so znali povedati, da so Slovenci in da govorijo slovensko v času, ko so naši ljudje največkrat rekli: "I speak Yugoslav".

Stanko Prosenak je zadovoljen človek. Ima ženo, ki je zavedna Slovenka, čeprav je rojena v Avstraliji, dva sinova in hčerko, na katere je ponosen. Nazaj gleda na razgibano in plodonosno življenje in mnogo dejavnosti v slovenski skupnosti. Največ truda je vložil v svojo zadnjo službo kot upravnik Doma počitka matere Romane in tudi gleda nanj s ponosom in zadoščenjem nad dobro opravljeno težko nalogo. Tudi mi smo lahko veseli in ponosni, da imamo v naši sredi tega delavnega in sposobnega človeka.

izpod triglava

HUDI POTRESI V GORNJEM POSOČJU ZA VELIKO NOČ. Epicenter potresa, ki je imel po poročilu jakost 8.1, je bil v gornjem posočju. Do 25. aprila so potresne opazovalnice še vedno zaznavale popotresne sunke, do 16. aprila je bilo 360 popotresnih sunkov, do zdaj že nad 400. Vendar ti popotresni sunki ne povzročajo večje škode. Le v prvih dneh je nekaj močnejših sunkov razmajalo že razpokane zidove in strehe, jih je bilo potrebno na novo kriti. Škoda je huda, prizadetih prebivalcev in porušenih javnih objektov znatno število.

Najhuje prizadeti so prebivalci gornjega posočja. Po prvih neuradnih podatkih je bilo v območju občin Bovec, Kobarid in Tolmin začasno ali trajno brez strehe nad glavo okoli 700 ljudi. Štab Civilne zaščite republike Slovenije je poslal v Bovec 50 bivalnih kontejnerjev, in dodatno pomoč v pokravnih materialih in odejah. Podobno pomoč je dobila tudi kobariška občina. Tu je največ škode v gorskih vaseh pod Krnom, kjer bo 22 hiš potrebno porušiti. Skupno je v kobariški občini poškodovanih 300 objektov. Potres je tudi poškodoval vrsto cerkva.

V Bohinju je škoda večja kot so predvidevali. Razpokane hiše, poškodovani (30) ali porušeni dimniki (50). Poškodovanih je tudi več hotelov, med njimi Blejski grad, nekaj jih je bilo treba zapreti. Tudi na Jesenicah so bile poškodbe objektov znatne, nekateri prebivalci so morali prenočiti pri sorodnikih.

Prva ocena škode, ki jo je izvedla državna komisija do 17. aprila v občini Bovec, Kobarid, Tolmin in Cerkljevo je ugotovljena in sicer okoli 3,110 milijarde tolarjev.

Uprava republike Slovenije za zaščito in reševanje je včeraj 45. državam in štirim mednarodnim organizacijam poslala informacijo o potresu, v kateri med drugim ocenjujejo, da so razmere na prizadetem območju stabilne in ne zahtevajo pomoči reševalnih ekip iz tujine. Dobrodošla pa bo pomoč iz tujine v obliki kontejnerjev (za bivanje družin z ogrevanjem) oziroma finančni prispevki na žiro račun, ki ga je za zagotavljanje pomoči

prebivalcem prizadetega območja odprl Rdeči križ Slovenije.

Denarno pomoč za prizadete v potresu lahko pošljete na:

Pomoč za potresno Drežnica – žiro račun Krajevne skupnosti: št. 52030-645-505-0011

Na Karitas:

št. 52030-645-50592-0022

Slovenska Karitas

zbira denar za najbolj prizadete na žiro račun:

št. 50100-62011395 1140116-623903

s pripisom 'potres'

Rdeči križ Slovenije

zbira denar za najbolj prizadete na žiro račun:

št. 50101-678-51579

s šifro 4009 in pripisom 'Tolminsko'

POMOČ ŽRTVAM POTRESA V SLOVENIJI

Če želite pomagati, lahko pošljete svoje prispevke na **Karitas, Slovensko Karitas** ali **Rdeči Križ Slovenije** (navodila na str. 103.), lahko pa tudi na **uredništvo revije Misli** s pripisom **'ŽRTVAM POTRESA'**.

SLOVENIJA PRED VSTOPOM V EVROPSKO UNIJO - Sedaj se res že bliža čas, ko bo samostojna država Slovenija postala polnopravna članica EU, in tako prišla na mesto, ki ji gre – tako po svoji legi v osrčju Evrope, kot po svojih prizadevanjih. Po dolgem nasprotovanju je italijanska poslanska zbornica ratificirala sporazum o pridružitvi Slovenije Evropski uniji. Za Slovenijo in za Slovence izven njenih meja je to pomemben političen korak, ki je 'važen ne le za odnose s Slovenijo kot državo, ampak tudi za slovensko manjšino v Italiji. Ko bo Ljubljana uradno in dokončno postala članica politične Evrope, bomo vsi Slovenci združeni pod to skupno streho....In tako bomo od Panonije in Karantanije vse do Jadrana in Soče tudi politično le našli skupen velik dom, ki je - Evropa.' (Novi Glas, 26. 3. 1998)

Deset držav iz 'vzhodnoevropskega' bloka bo sprejetih v evropsko unijo pod pogojem, da izvedejo potrebne reforme. Slovenija je bila skupaj s Češko, Ciprom, Estonijo, Madžarsko in Poljsko izbrana za skorajšnji vstop v EU. Pogoj je, da uvede 'davek na vrednost' in reformira lastninsko zakonodajo (posebno glede tuje lastnine).

The Age, 1. 4. 1998

V KANALSKI DOLINI PRVIČ POUČUJEJO SLOVENŠČINO V OSNOVNIH DRŽAVNIH ŠOLAH – Na pobudo občin Trbiž in Naborjet ter Gorske skupnosti, so pričeli s poukom slovenščine v Ukvah, Žabnicah in Beli peči. Ta inicijativa kulturnega središča Planika je že obrodila bogat sad. Staršem je všeč, ko slišijo otroke nekaj lepo povedati po slovensko in ko zapojejo kako pesmico, ki so se jo naučili. V pouk so pritegnjene tudi njihove none, ki zapisujejo besedila pesmic in jih pošiljajo v šolo. Za poučevanje se zanimajo tudi Italijani in Furlani. Precej staršev se je že vpisalo v večerne tečaje. Novi Glas, 26-3-1998

VELIKONOČNE RAZSTAVE

V dneh pred veliko nočjo so marsikje v Sloveniji z različnimi razstavami in prireditvami predstavili običaje, ki so povezani s tem največjim krščanskim praznikom. Poleg razstav v posameznih župnijah od Lendave do Nabrežine v zamejstvu, je bilo več razstav tudi v svetnih ustanovah. Kmečki glas že od osamosvojitve naprej pripravlja razstavo v atriju ljubljanskega Magistrata. Galerija Ars je pripravila prikaz izdelovanja belokranjskih pisanic. Zanimivo razstavo so odprli tudi v Etnografskem muzeju. V Frančiškanski knjižnici v Novem mestu pa so razstavili velikonočne razglednice, ki so jih v tem stoletju tiskali pri nas. Poleg tega so razstavili še umetniške poslikave pirhov slikarja Arpada Šalamona. Ponekod so imeli tudi razstave križevih potov. V Tinjah na Koroškem je razstavljal slikar Jože Bartolj, v Tolminskem goriškem muzeju pa akademska slikarka Stanislava Sluga Pudobska.

NOVI ZAKON O VARNOSTI CESTNEGA PROMETA S PRVIM MAJEM

V parlamentu so ga sprejemali kar nekaj časa in nekatere razprave so bile dokaj burne, zlasti ko so določali zgornjo mejo še dovoljene količine alkohola v krvi. Zakon naj bi prinesel na naše ceste večjo varnost, pa tudi odgovornost voznikov do vseh, ki ceste uporabljajo. Novost je v precej višjih kaznih, kot smo jih bili dozdaj vajeni in v kazenskih točkah, ki jih dobi voznik ob določenih prekrških. Voznik, ki bo v dveh letih zbral osemnajst kazenskih točk, bo izgubil vozniško dovoljenje, če pa ima izpit manj kot dve leti, ga bo izgubil že s sedmimi točkami. Če ima voznik v krvi 1.5 miligramov alkohola, izgubi vozniško dovoljenje ne glede na število kazenskih točk. Precej so se povečale tudi denarne kazni za prekrške. Tudi največje dovoljene hitrosti so nove. V

naseljih 50, izven naselja 90, na avtomobilskih cestah 100 in na avtocestah bomo lahko vozili 130 km/h.

JUBILEJNO LETO CISTERCIJANOV

V okviru jubilejnega leta cistercijanov v Stični se v tem samostanu odvija več prireditev. Ob 900-letnici ustanovitve prvega cistercijanskega samostana v francoski Burgundiji (21. marca 1098), je jubilejno leto v stiški baziliki odprl apostolski nuncij v Sloveniji monsinjor Edmond Farhat. Na praznik evangelista Marka so v Stični praznovali 100-letnico ponovne naselitve cistercijanske opatije. Beli menihi so se v stiški samostan, ki ga je leta 1784 razpustil avstrijski cesar Jožef II, vrnili 25. aprila leta 1898. Ta dan sta prišla iz avstrijskega samostana Mehrerau ob Bodenskem jezeru v Stično prior Gerard Maier, poznejši opat in p. Kolomban Heil, nekaj dni pozneje pa še trije redovni bratje in en kandidat. Zunanja slovesnost tega dogodka je bila zadnje nedeljo v aprilu v stiški baziliki. Somaševanje je vodil opat Anton Nadrah. Po maši pa je o tem biseru vernosti in kulture med našim narodom spregovoril pisatelj Alojz Rebula. Nato pa so v prostorih Slovenskega verskega muzeja odprli jubilejno razstavo, posvečeno 900-letnici cistercijanskega reda in delovanju le-tega v naših krajih. Jubilejno leto se bo končalo 4. oktobra, ko bo Stično obiskal generalni opat reda Mauro Esteva.

POSVET – IDENTITETA IN MANJŠINA

V goriškem Kulturnem centru Lojze Bratuš je konec aprila potekal posvet z naslovom Identiteta in manjšina, zavest in odnosi z matico. Posvet, ki ga je pripravil Svet slovenskih organizacij, je bil namenjen obravnavi razmer v slovenski manjšini v Italiji. Ta se deli na dve struji: **prva zagovarja narodno zavest** in narodnost kot predpogoj vsega življenja za manjšino, **druga pa tako imenovano multikulturalnost**. Na posvetu je slovenski pisatelj Boris Pahor spregovoril o nekdanji jugoslovanski državi, ki je v zamejstvu podpirala predvsem leve sile in slovenskim ljudem svetovala, naj se vključijo v italijanske politične stranke. Menil je, da je nekdanja oblast kljub vsemu naredila precej dobrega v Beneški Sloveniji, kjer je obudila narodno zavest. Izrazil pa je razočaranje nad sedanjo vladno politiko Slovenije, ki želi na vsak način v Evropo in se tudi zaradi dobrososedskih odnosov ne zanima več za slovensko manjšino v Italiji. Pahor je še dodal, da leve stranke v zamejstvu v zamejski prostor uvajajo pojem multikulturalnosti. Po njegovem mnenju je to le nadaljevanje prejšnje levičarske raznarodovalne politike.

V MURSKI SOBOTI SO URADNO ODPRLI ŽUPNIJSKI VRTEC LAVRA. Somaševanje je vodil mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej, skupaj s salezijanskim inšpektorjem Stanislavom Hočevarjem in domačim župnikom Martinom Horvatom, ki je pred leti obiskal tudi Avstralijo. Sestre Družbe Hčera Marije Pomočnice, ki vodijo vrtec, so skupaj s starši otrok in drugimi zunanji sodelavci pripravile pristrčno družinsko slavlje. Sestrski skupnosti je že septembra leta 1992 sprejela prve otroke, na željo in njihovih staršev kar v svoje prostore. Zdaj biva pod njihovo streho že 28. otrok. Jeseni naj bi se vrtec selil v nove prostore in sicer v župnijski zavod poleg cerkve, ki je trenutno v obnovi. Takrat pa bodo sestre lahko sprejele v oskrbo do 50 otrok.

BRITISH AIRWAYS PRISTAJA V LJUBLJANI

British Airways letala Boeing 737 bodo odslej prihajala v Ljubljano trikrat tedensko. Slovenski turizem si s to novo linijo obeta mnoge prednosti, saj se bo število britanskih turistov in tistih, ki se ustavljajo v Londonu

precej povečalo. Za nas, ki obiskujemo Slovenijo, bo preko Londona veliko lažji dostop, saj ne bomo več tako vezani na Dunaj, Frankfurt in Rim. Verjetno bo tudi vožnja cenejša.

SLOVENIJA SE JE UVRSTILA V SKUPINO A v HOKEYU. Slovenija je v odločilni tekmi s 3:0 premagala Estonijo, glavnega konkurenta za drugo mesto. S tem se je Slovenija uvrstila med najboljše svetovne hokejske velesile. Tekma se je odigrala v Hali Tivoli. V njej je več stalo kot sedelo 8 000 ljudi. Vzdušje je bilo nepopisno.

OGLAS Samo 18 kilometrov od Nove Gorice, v slikovitem mestecu ob Soči, prodam takoj vseljivo enostanovanjsko hišo. Lep vrt, nekaj gozda in tudi manjša njiva – vse prav ob hiši. Podrobne informacije posreduje gospa Erna Kralj, Vojkova ul. 6, Kanal ob Soči, Slovenija ali Tatjana Tee v Melbournu, tel. (03) 9499 3432.

Znamke

Predstavljamo vam slovenske znamke, ki so izšle 25. marca 1998. Zahvaljujemo se gospe Mauri Vodopivec iz Južne Avstralije, da nam jih je spet poslala.

Tokrat imamo najprej lep trio znamk **JUNAKI STRIPOV**. Na znamkah so upodobljeni v Sloveniji dobro znani **Lakotnik**, **Trdonja** in **Zvitorepec**. Strip je praznoval stoletnico skupaj s filmom leta 1995/96. Ti zvrsti umetnosti sta najbolj značilni za 20. stoletje in med seboj povezani. V obeh so dejavni tudi slovenski ustvarjalci, vendar sta slovenska film in strip kakega pol stoletja mlajša od svetovnih. Njun razvoj se je pri nas začel po drugi svetovni vojni, zlasti v petdesetih letih, ko je pri stripu stopil v ospredje akademski kipar Miki Muster. Enajstega julija 1952 so začele izhajati Zvitorepčeve prigode, ki so izhajale do leta 1973. Osrednji del Mustrovega opusa je okoli 40 epizod o prigradah karikiranih živali - lisjaka, želve in volka - ki so postale del slovenske folklorne. Vse tri že tako pravljične slovenske živali nastopajo v tipični slovenski pokrajini in so ne glede na okoliščine pravi 'slovenski fantje'.

Znamka **LOUIS ADAMIČ (1898-1951)** proslavlja znamenitega Slovenca, ki se je uveljavil v ZDA kot pisatelj, urednik, prevajalec in javno delujoča osebnost. Med drugim je po drugi svetovni vojni napisal knjigo o stvarnosti nove SR Jugoslavije, ki je leta 1952 izšla v slovenskem prevodu pod naslovom **Orel in Korenine**.

Zadnji dve znamki predstavljata **JURJEVANJE**, starodavno praznovanje začetka pomladi, in najpomembnejšega umetnika baročne Ljubljane, **FRANCESCA ROBBA (1698-1757)**, čigar znameniti vodnjak je eden najlepših ljubljanskih baročnih spomenikov.

Karolina Pečnik –

v zadnje slovo

Tretjega decembra 1997 nas je za vedno zapustila KAROLINA PEČNIK. Nepričakovano je umrla za srčno kapjo na svojem domu v Lauderdaleu, Tasmanija.

Pogrebna maša je bila 10. decembra 1997 v cerkvi Corpus Christi, Bellevue. Sveto mašo je vodil Fr. W.T. Southerwood s petimi duhovniki, dijakonom in ministranti. Na dan pogreba so v Hobartu za Karolino darovali sedem maš. Veliko število ljudi pa jo je pospremlilo k zadnjemu počitku na pokopališče v Cornelian Bay.

Mnogim bo ostala ta dobra in verna slovenska žena ter ljubljena sestra, na katero smo vsi neizmerno ponosni, v nepozabnem spominu.

Karolina je zagledala luč sveta 21. oktobra 1926 v Studenicah pri Poljanah na našem lepem Štajerskem. Rodila se je v verni slovenski družini, kjer so veliko molili; semeniščniki, duhovniki in redovnice so bili pogosto gostje v našem domu.

S posvojeno sestro Jožico je bila najstarejša v družini s petimi otroki. Zdrava, bistra in delavna je bila vedno dobre volje, kljub vsem težavam, ki ji jih je prineslo življenje.

Med drugo svetovno vojno so ji Nemci zaprli očeta in ustrelili dva mamina brata. Tako je morala biti kot

Karolina Pečnik leta 1951

najstarejši otrok materi v oporo in desna roka v skrbi za mlajše brate in sestre.

Po vojni je v Ljubljani študirala pravo in etnologijo. Ker ni več hotela živeti v komunističnem sistemu, je leta 1954 zapustila domovino in se pridružila svoji sestri Bernardi v Hobartu.

Že v Sloveniji je učila otroke krščanski nauk v cerkvi, ko se ga v šoli ni smelo poučevati. V Hobartu je nadaljevala s tem delom. Poučevala je tudi slovenščino, saj ji je bil njen materin jezik tako zelo pri srcu. Ker je želela narediti vse, da se ohrani slovenska beseda v Avstraliji, je prevzela tudi slovenske oddaje na radiu.

Dolga leta je Karolina uspešno vodila restavracijo Bistro, prvi lokal v Tasmaniji, ki je dobil dovoljenje za točenje alkoholnih pijač. Pisala je jedilne liste in pripravljala obede za parlament in guvernerjevo rezidenco.

Kuhala je za guvernerja Burburyja, njegovo družino in goste, med drugimi tudi za kraljico Elizabeto II. in princa Philipa ob njenem obisku na Tasmaniji.

Leta 1993, ob srečanju bratov in sester v Hobartu. Karolina je druga z leve strani

Leta 1974 ji je umrla sestra Jožica. Pred smrtjo je dveletni sestri obljubila, da bo skrbela za njenega sina Valentina, ki je bil takrat šele v tretjem razredu osnovne šole.

To obljubo je Karolina tudi vestno izpolnila. Valentin je uspešno dokončal šolanje, se poročil in ima tri otroke, na katere je bila Karolina zelo ponosna.

Karolina je zelo spoštovala p. Bazilija in mu bila v pomoč ob njegovih obiskih na Tasmaniji. Ko je p. Bazilij leta 1983 pripeljal na obisk nadškofa Alojza Šuštarja, je pripravila lep sprejem. Otroci so pozdravili častnega gosta v slovenskem jeziku, mala domorodska deklica pa mu je izročila cvetje.

Leta 1993 je Karolina organizirala obisk brata Cirila iz Slovenije, tako da se je po mnogih letih cela družina zbrala v Hobartu. To je bilo veliko doživetje in eden najdražjih družinskih spominov.

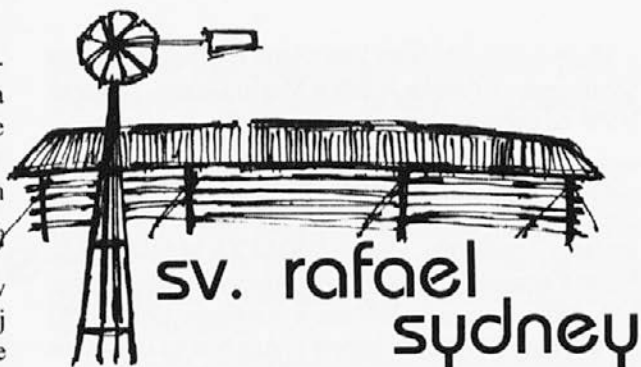
V zadnjem letu svojega življenja se je Karolina pripravljala, da stopi v svetni frančiškanski red.

Kakšna je bila Karolina? Bila je skromna. Živela je v preprostem domu na obali, saj je imela tako rada morje. Živela je z naravo. Divje ptice so se hranile iz njenih rok in poznale njen glas. Bila je pridna in sposobna. Vedno je mislila na druge. Razdajala je svoj čas in denar, kjerkoli se ji je zdelo potrebno. Bila je zelo pobožna in je vsak dan hodila k sveti maši. Mnogo je molila: za duhovnike, misijonarje, papeža. Bila je vesele narave in v njeni bližini ni bil nihče slabe volje. Ob praznikih je bila često gost v župnišču, kjer je s prijetnim kramljanjem in smehom ustvarila lepo domače vzdušje.

Gospod Bog, sprejmi Karolino v svoje varstvo, med naše drage bližnje in znance, ki so že odšli pred nami v večnost, in ji podeli večni mir.

Žalujoči: brat Ciril v Sloveniji, brat Silvester in nečakinja Barbara v Sydneyu, sestri Bernarda in Marta v Hobartu.

Onstran groba se še srečamo!

Fr. Valerian Jenko, OFM

St. Raphael Slovenian Mission

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160

(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)

Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

KRSTI

ANTHONY JOSEPH GRLJ, Clovally NSW. Oče Tony, mati Claire Marie roj. De Andrade. Botra sta bila Clin in Sally Manning. Župna cerkev sv. Antona, Clovelly, 15. marca 1998.

NATAŠA BERNADETTE NEKREP, Erlach, Austria. Rojena v Mostu na Češkem, in SVEN KRISTJAN NEKREP, rojen v Schwatzu, Austria. Oba sta otroka Johanna Nekrep in Daniele Prušove. Obema otrokoma sta bila botra Tony in Jeanne Tomažin. – Sv. Rafael, Merrylands, 14. aprila 1998.

CHRISTOPHER MICHAEL ANDERSON, Kings Langley NSW. Oče George, mati Elizabeth, roj. Matešič. Botra sta bila John in Shirley Flood. Sv. Rafael, Merrylands, 19. aprila 1998.

LOUIS KENILWORTH OLIVER, New Lambton NSW. Oče Jeremy, mati Sandra, roj. Mavrič. Botra sta bila Tim Oliver in Helen Mavrič. Krst je bil v cerkvi sv. Terezije, New Lambton, 8. marca 1998.

Omenjenim novokrščencem, staršem in botrom naše iskrene čestitke za prejem svetega krsta. Malčki naj rastejo v milosti in starosti pri Bogu in pri ljudeh!

POROKE

KEVIN ANTHONY ALLEN, Carrs Park NSW. Sin Kevina in Veronike, roj. Catterall. Rojen v Sydneyu, krščen v Blackhurstu, in JENNY THERESA STEMBERGER, Bass Hill NSW. Hčerka Rudija in Dragice, roj. Rolih. Rojena v Sydneyu, krščena v

Merrylandsu. Priči sta bila Shaun Gaffney in Rosana Stemberger. – Poroka je bila v Marist Chapel, Kogarah NSW na cvetno soboto, 4. aprila 1998.

ZANE ALAN PRIEBBENOW, North Paramatta NSW. Sin Davida Henrija in Lynette, roj. Reimers. Rojen in krščen v Toowombi, Qld. in VIOLETA MAIDA ULE, North Parramatta NSW. Hčerka Antona in Julijane, roj. Mikuletič. Rojena in krščena v Santiago, Chile. Priči sta bila Paul David Priebbenow in Ana Marija Jacqueline Ule. – Poroka je bila v cerkvi sv. Karla Boromejskega, Ryde NSW, 18. aprila 1998.

Novoporočencem želimo obilo božjega blagoslova na skupni življenski poti – bilo srečno!

BOG POVRNI vsem rojakom, ki so nam za veliko noč poslali čestitke in darovali za vzdrževanje naše cerkve in sploh središča. Vse dobrotnike vključujem v svoje molitve in v spomin pri sv. maši.

STOJNICA je spet na vrsti v četrtek, 7. maja in se vam spet priporočamo za sodelovanje.

MATERINSKI DAN bo v nedeljo, 10. maja. Pri maši se bomo spomnili naših mater, živih in pokojnih. Po maši pa bodo otroci Slomškove šole pozdravili svoje mamice v dvorani. Postrežbo ima na skrbi 1. delovna skupina, vsem pa se priporočamo za pecivo.

SLOVENSKO ROMANJE V PENROSE PARK bo v četrtek, 14. maja. Zberemo se ob 11. uri pri novi cerkvi. Od tam bomo šli v procesiji k slovenski kapelici, kjer bo sveta maša. Nato bomo nadaljevali pot med petimi litanijami k lurški votlini, kjer bo zaključna pobožnost. Prevoz na romanje bo s privatnimi vozili. Povabite koga s seboj, če imate mesto v vašem avtomobilu.

RAZSTAVA GASPARIJEVIH slik bo v naši dvorani v nedeljo, 17. maja. Razstavo organizira gospod Marinček. Poleg ogleda slik, bo tudi glasbeni program, ko nastopata dve citrarčki. Razstava je v sklopu praznovanja petletnice izhajanja 'Glasa Slovenije', ki ga z veliko skrbjo urejata g. Stanka Gregorič in g. Florijan Avser. Za jubilej petletnice jima čestitamo in želimo še dosti nadaljnjih jubilejev in veliko novih naročnikov. Pet let sicer samo na sebi ni dolga doba, toda prvih nekaj let je kritičnih za obstoj vsakega časopisa. Če to preizkušeno dobo list prestane, ima zagotovljen in utrjen obstoj.

P. TOMAŽU se iskreno zahvaljujem za pomoč za velikonočne praznike in za nadomeščanje, ko bom tri tedne v Ljubljani, na kapitlju naše province ob priliki volitev novega vodstva. S patrom Tomažem je prišla tudi njegova sestra Helena Ogrinc, ki pridno gospodinji. Tudi njej iskrena hvala.

p. Valerijan

POKOJNI - Na veliko soboto, 11. aprila 1998 je ob pol desetih zjutraj na domu v Kurri Kurri (30km zahodno od Newcastlea) umrl rojak ALOJZ LAMPE. Bil je že nekaj časa šibkega zdravja in ko ga je zadela srčna kap, je v miru za večno zaspal.

Pokojni Lojze je bil rojen 9. junija 1932 v Colu blizu Vipave, eden od desetih otrok. Otroška leta je preživelj v Višnjah. 1950. leta je pobegnil v Italijo, kjer je štiri leta preživel v emigracijskem taborišču. Leta 1957 se je v Italiji poročil z Elizabeto roj. Errat, doma iz Ukve pri Trbižu. 2. februarja sta prišla z ladjo Toscano v Avstralijo in se naselila v Newcastleu, kjer je že živel Lojzov brat France Lampe z družino. Lojze se je najprej zaposlil v železničarski delavnici v Cardiffu, pozneje je nekaj časa delal v BHP-ju in v tovarni žvepla, v poznejših letih pa je bil samostojno zaposlen v gradbeni industriji. Pred leti se je družina preselila v Kurri Kurri. V zakonu so se rodili štirje otroci: Mary, Yolanda, Alex in Jane. Otroci so vsi poročeni in živijo v neposredni bližini doma. Lojze zapušča poleg žene Elizabete in otrok brata Mira v Nemčiji, Miha in Italiji (Bolzano) ter v Sloveniji, brata Štefana in Franca (ta se je pred leti vrnil iz Avstralije in se z družino za stalno naselil v Sloveniji), ter sestre Joško, Rezko, Rozo in Ivanko. Brat Ivan pa je pred leti umrl v Italiji.

Pogrebni obred je opravil lokalni duhovnik v cerkvi Sv. Duha, pokopan pa je na pokopališču v Kurri Kurri. Pogreba se je udeležilo veliko število slovenskih rojakov iz Newcastlea in okolice. Ženi in družini ter sorodnikom iskreno sožalje. Lojzetu pa naj bo lahka avstralska gruda. Počiva naj v miru!

Marija Grosman

Kra-lji - - - ca mi-ru, pro-si za nas!

križem avstralske slovenije

MELBOURNE – Avstralski zdravniki svarijo pred epidemijo gripe – tako imenovanega virusa A-Sidney. Federalni minister za zdravje, dr. Michael Wooldridge, je začel z informativno in osveščevalno akcijo. Poudaril je pomembnost cepljenja proti temu virusu, ki je prejšnjo zimo hudo napadal v severni Ameriki, Evropi, na Japonskem in v Hong Kongu. Pričakujejo, da bo virus A-Sydney to zimo v Avstraliji napadel okoli 3.5 milijona ljudi, in v najslabšem primeru povzročil smrt kakih 2700 prebivalcev.

Posebno ogrožene so osebe nad 65 let, odrasli diabetiki, srčni bolniki, kronični pljučni bolniki, astmatiki in vsi z imuno-supresivno terapijo.

Pričakujejo, da bo virus dosegel Avstralijo med julijem in septembrom, točen datum pa je odvisen od vremena. Cepivo potrebuje okrog 14 dni, da začne delovati, najboljši čas za cepljenje pa je jesen. **Za osebe nad 65 let je cepljenje brezplačno.**

The Age, 4. 4. 1998

MELBOURNE, Versko in kulturno središče Kew – Po 15 letih nas je tukaj obiskal g. Lojze Košorok. Prišel je na obisk k prijateljem, pa tudi da si še kaj ogleda. Povabili smo ga, da obiše Dom Matere Romane, ki je napravil nanj dober vtis. V pogovoru je med drugim povedal, da je razstava mlade slikarke Sabine Bratina v Merrylandsu odlično uspela. Prodala je kar 25 slik. Junija se bo udeležila slikarskega kolonije v Mostu na Soči, kjer bodo mladi umetniki iz celega sveta razstavljali svoje izdelke. G. Košoroku je zelo pri srcu ohranjanje dokumentov kulture in ustanov avstralskih slovencev pa ga prav posebno zanima delo melbournskih knjižničark in arhivistk. Želel si je ogledati arhiv in knjižnico v Verskem in kulturnem Središču Kew. Arhiv ureja Veronika Ferfolja, pomaga ji Milena Brgoč. Navdušen je nad delom Milene Brgoč in nad arhivarnim gradivom, ki ga sedaj Slovenci imamo. Rad bo daroval gradivo, ki ga je sam preko mnogih let kulturne dejavnosti nabral. Dobro je, da se dokumenti delovanja Slovencev v

Misli, maj 1998

Avstraliji ne porazgubijo v megli preteklosti. Treba je pač nekaj pridnih rok in glav, da nekaj našega zapustimo sledečim rodovom.

GEELONG – Kakšna sreča, na samo velikonočno nedeljo smo imeli tudi v Geelongu letos v cerkvi Svete družine slovensko sveto mašo, kar se ni zgodilo že dolgo vrsto let. Vse je bilo tako svečano in praznično s slovesno peto sveto mašo, posebno ko je p. Metod tudi blagoslovil velikonočna jedila.

Pri kosilu v slovenskem Domu Ivana Cankarja se nas je zbralo kar lepo število, tudi nekaj mladih obrazov je bilo med nami. Pridne gospodinje so okrasile mize s cvetjem, pecivom in pirhi. Tudi žolce, slovenske velikonočne jedi, je bilo na pretek.

Na velikonočni ponedeljek je bil piknik, ga Llidija Čušin pa je poskrbela tudi za otroško veselje, ko so bili otroci obdarjeni s čokoladnimi pirhi. Bilo je veselja za vsakega. Ljubitelji športa pa so za kratek čas malo zabalinali.

Vsem bralcem pa lep pozdrav,

Emma Bole-Kosmina

PERTH - V petek, 6. marca, je v bolnici Como preminul STANKO MAURICH. Rodil se je 9. 12. 1921 v vasi Hrušici pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišel z ženo Danico in sinom Marjanom leta 1950. Prvi dve leti je bil Stanko zaposlen v državni službi, nakar se je osamosvojil kot mizar in pozneje kot gradbenik. Stanko je bil družaben in je z veseljem zahajal v slovenski klub. Vestno je podpiral Slovenski katoliški cerkveni svet. Nekajkrat je obiskal domovino. Po zadnji vrnitvi je zbolel in si ni več opomogel. Molitve in rožni venec za pokojnega so bile 9. marca zvečer. Pogrebna maša je bila 10. marca v cerkvi Christ the King v Beaconsfieldu. V slovo mu je zapel slovenski pevski zbor. Žalujoci: žena Danica, sinova Marjan in Robert, ter tri sestre v Sloveniji.

Gospod Jurij Bogdan iz Yarrowonge nam je sporočil, da je 29. 12. 1997 prav tako v Perthu umrl slovenski rojak JOŽE LUKEŽ. Rojen je bil leta 1940 v Libojah pri Celju. V Avstralijo je prišel leta 1961. V Perthu je živel 27 let.

ENCOUNTERS, PORTRAITS, DEEDS je naslov Urbančičeve nove knjige v angleščini, ki jo je predstavil g. Alfred Brežnik, častni konzul Slovenije v Avstraliji 18. februarja zvečer v RSL klubu v Burwoodu NSW. O literarnem pomenu knjige je govoril g. Jim Cameron, nekdanji predsednik skupščine v NSWu, ki je po končanem nagovoru povabil 130 navzočih povablencev, da stoje s ploskanjem počastijo avtorja. Nekateri imajo verjetno še v spominu, kako je Jim Cameron leta 1982 branil Ljenka Urbančiča, ko je levica zahtevala njegovo izključitev iz liberalne stranke. Takrat je Jim Cameron v nagovoru 600im delegatom med drugim dejal:

'Biti prijatelj Ljenka Urbančiča si štejem v veliko čast. On je junak. Če bi bilo v Sloveniji med državljansko vojno več Slovencev njegovega kova, Slovenija ne bi postala usužnjen narod. Tisti, ki hočejo izključiti Ljenka Urbančiča, naj vedo, da je on prvi, med najmanj 40% naših članov.'

Vsebina knjige zajame mladostna leta izpred vojne dobe, resnične dogodke, vojno in povojna leta v izgnanstvu in Avstralijo, kamor spada tudi My own Battle of Kosovo - Moja kosovska bitka. Knjiga je zbirka 33 črtic, pisanih v prvi osebi. Opisuje italijansko-nemško okupacijo, Gonars, zapore, revolucijo in državljansko vojno, poraz in pokol 12000 slovenskih domobrancev ter avtorjeva burna leta na avstralskem političnem prizorišču. Ne manjka zdravega humorja, čustvenosti in pikrosti. Predstavitve so se udeležili med drugimi g. Dušan Lajovic, častni konzul Slovenije za Novo Zelandijo, dolgoletna župana ga. Marija Heggie iz Fairfielda in dr. Michael Fitzpatrick iz North Sydneya, kakor tudi urednica Glasa Slovenije, ga. Stanka Gregorič.

Knjigo priporočam vsem, zlasti našim mlajšim, da bodo videli še drugo plat Slovenije, o kateri se še danes v naši stari domovini molči. S to knjigo se tudi lahko s ponosom predstavimo avstralskim sodržavljanom.

Jože Košorok

The Sound of **One Hand Clapping**

Filmska premiera se je začela 23. aprila v vseh glavnih mestih Avstralije v naslednjih kinematografih:

MELBOURNE:	Como, Brighton Bay, Balwyn & Luniere Cinemas
SYDNEY:	Verona, GU Pitt St Centre & Roseville Cinemas
ADELAIDE:	Eastend Cinemas & GU Marion
PERTH:	Astor Cinema / Subiaco
BRISBANE:	Village Twin Newfarm
HOBART:	Village Hobart

NOV POSTOPEK ZA HRBTENICO

V Avstraliji so prvič uspešno izvedli revolucionarno 'slipped disk' lasersko operacijo. Izvedenci pravijo, da bo ta postopek zelo olajšal življenje ljudem, ki trpijo bolečine v hrbtenici ali nogah. Do sedaj je bilo treba večje operacije in odstranitev 'diska'. Po novem postopku se pacient lahko vrne na delo že po nekaj dneh. Operacija ni primerna za vsakega, vendar mnogim lahko pomaga. Osem pacientov je že imelo operacijo v Epworth bolnici, Richmond. Učiteljica Helen Shiffman, ki se je sklonila nekega dne in se ni mogla več zravati, je obležala za 6 tednov, 6 mesecev pa trpela hude bolečine. Po tej operaciji je takoj lahko vstala in se vrnila v nekaj dneh na delo.

Ljenko Urbančič: SREČANJA, PORTRETI, DEJANJA (1. 2. IN 3. DEL).

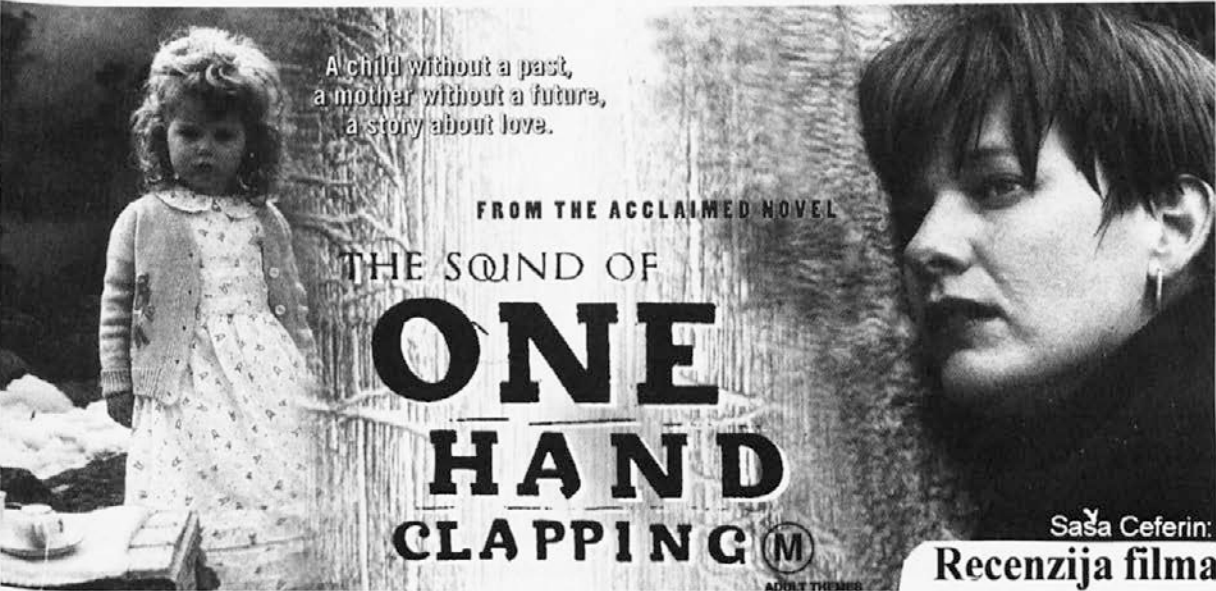
Knjiga v slovenščini obsega 300 strani, v angleščini 220 strani.

Cena vsake je \$25.

Popustna cena za upokoence in študente je \$20.

Popustna cena za nabavo obeh knjig je \$35.

Naslov: P.O. Box 70, Waverley NSW 2024
tel/fax 02 9389 9517

A child without a past,
a mother without a future,
a story about love.

FROM THE ACCLAIMED NOVEL

THE SOUND OF
**ONE
HAND
CLAPPING** (M)

Saša Ceferin:

Recenzija filma

Predpremiere filma mladega Tasmanca Richarda Flanagana je bila predstavljena svetovnemu občinstvu v Melbournu 18. in 19. aprila. V vseh glavnih mestih Avstralije pa je film na sporedu od 23. aprila.

O tem filmu se je po vsem avstralskem časopisju že precej pisalo, s precej različnimi ocenami. Najbolj pozitivno ga je dosedaj ocenila Margaret Pomeranz SBS Movie Show, ki mu je dala kar štiri zvezdice. Drugi so manj pohvalni. David Strattan vidi v njem mnogo odlik, vendar si ni na jasnem, kaj hoče avtor s filmom povedati.

Ali je vredno film pogledati? Odgovor je odločen DA – vsekakor. Prvič, to je film o slovenskih naseljencih – tako presentljivo, nepričakovano in enkratno. Ne samo, da prikazuje življenje izseljencev, temveč tudi tisto, kar jih je pognalo v svet – grozote vojne, ki je bila v našem svetu še posebno okrutna. Prikazuje ljudi z ranami, ki so skrite, in okolju, posebno avstralskemu, nepojmljive.

Drugič je ta film mladega Avstralca – kakor se to neverjetno sliši – po vzdušju in vsebini **slovenski**. Preveva ga cankarjanski duh, ki ga je še vedno zaznati v vseh 'klasičnih' slovenskih filmih in dramah. David Strattan ga imenuje **lirični film**. Razvija se počasi. Resnično dogajanje je Sonjin prihod, njen obisk očeta, in potem rojstvo njenega otroka. To dogajanje se prepleta s Sonjinim notranjim doživljanjem, ki se odvija v bolestitih, pa tudi lepih posameznih spominih iz njenega otroštva in doraščanja. Nek kritik je razvoj zgodbe ocenil kot prepočasen. To v primeru, če človek pričakuje od filma le dinamike in dejanja, drži. Film pa prikazuje notranje dogajanje, trnovo pot do svojih bližnjih, ki ga je režiserju Richardu Flanaganu uspelo pričarati v vsej

svoji ganljivosti – predvsem po zaslugi igralske dovršenosti treh protagonistov, ki so zelo ekspresivno ponazorili bolečino, ki je ni moč izraziti le z golim dialogom.

Izredna fotografija doda filmu še posebno dimenzijo, saj je narava Tasmanije, v kateri se film odvija, neverjetno podobna Sloveniji. Glasbena spremljava, lirčna, otožna, mila. Centralni motiv, slovenska uspavanka 'Spanček zaspanček črn možic', ji da še posebno ganljiv, nostalgičen, in podoživet, poudarek.

Film je za Avstralijo pomemben, ker predstavlja enega redkih filmov o naseljeniški resničnosti v tisti mračni tragiki, kakršno so doživljali mnogi begunci: iztrganost, trdo delo brez podpore svojcev in rojakov, grenkoba, domotožje, izgubo stikov med najbližjimi, nerazumevanje in omalovaževanje avstralskega okolja. Sam naslov filma – Glas ene ploskajoče roke – simbolizira razdvojenost – raztrganost, ki je v osebi Sonjine matere povezana in potencirana z grozotnim doživetjem vojne, kjer se ji kot otroku zgodi najhujše, kar se človeku sploh more dogoditi. Njen samomor ni posledica emigrantske izkušnje, temveč notranja rana vojnega doživetja, ki je ne ljubezen ne novo okolje ne more zaceliti.

Po avtorjevih besedah so teme filma: rojstvo, smrt in ljubezen. Predstavi nam ljudi, ki so čisto običajni in pokaže, kakšne posledice so imeli veliki in tragični svetovni dogodki na njihovo življenje. V verjetno najbolj ganljivem prizoru filma, se tisti, ki so preživeli, izkažejo kot posebni in heroični. Ko pride oče k hčerki in ji podari delo svojih rok, ji pokaže ljubezen, ki je ni mogel nikdar izpovedati z besedami.

Za konec na kratko povzemimo Slomškove značajske lastnosti in številne vloge, ki jih je poleg duhovništva opravljal v dobro slovenskega naroda.

SLOMŠKOVA OSEBNOST

Skromnost - Posebna olepšava njegove osebnosti sta preprostost in skromnost: zanemarjal je časti, odklonil je ponudbo, da bi šel delat doktorat. "Na enem človeku pač ni kaj ležeče," je zapisal. In ko je malo pred smrtjo potoval v Rim, se je izdajal za "župnika mariborskega".

Zvestoba - Hotel je biti vseskozi zvest: "Zvestoba bo dala boljše ljudi in lepše čase," je rekel. In rekel je tudi, da je treba biti "zvest svojemu delu".

Pogum - Bil je pokončen in pogumen: "Delajmo, kar je prav, pa se nikogar ne bojmo; držimo se tem trdneje Boga in Cerkve, čim manj opore imamo v svetu."

Delavnost - Izročilo pravi, da ga nikoli nihče ni videl brez dela. Bil je "neutrudljivo marljiv" (izjava škofije, ko je 1846 prosil za mesto celjskega opata), "delal je čudeže s časom" (Kovačič), kajti "vsaka minuta je večnosti ud". Zato: "Vse žive dni se trudi in časa ne zamudi." In: "Rja sneda železo, lenoba človeku glavo in srce. Delo je dar božji, ki nam zemljo polepša, živež poslajša, nam zdravje ohrani in nas greha obvaruje." "Nič ne pomaga toževanje, potrebno je dejanje."

SLOMŠEK DUHOVNIK

Kot duhovnik je bil v vsem svojem delovanju res ves duhoven, delaven "na njivi neumrljivega človeškega duha". Hotel je biti zgled vsem, ki so bili izročeni njegovi skrbi. "Delivec božjih skrivnosti vam hočem biti." "Duhovnik mora delati v času, toda samo za večnost," je zapisal. In zapisal je, da Bog pošilja duhovnika "za reševanje človeštva". Duhovnik je po Slomškovem prepričanju dušni zdravnik krščanskega ljudstva.

DOMOVINA, SLOVENSTVO, MATERIN JEZIK

Slomšek je gorel za domovino, slovenstvo, za materin jezik. "Stvar, ki naj nam draga in ljuba bo kakor naša svetlo oko, je naša slovenska domovina..." Domovino moramo ljubiti "ne le v besedi, temveč tudi v dejanju in resnici". Svoje bogoslovce je takole opominjal: "Ostanite tudi v svojem prihodnjem življenju vneti Slovenci; če boste to, sem prepričan, da boste tudi vrli dušni pastirji." Nenehno in ostro je obsojal ponemčevanje in verjel v slovensko prihodnost: "Prej se bo sonce zasuknilo okoli zemlje, preden bo izkoreninjeno slovenstvo." Toda bil je proti "prenapetemu narodnemu ponosu": "Vsak pretiran

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENIJA JE DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENEGA ANTON MARTIN SLOMŠEK 18

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blago sveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materin jezik vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

nacionalizem bi pripravil najstrašnejšo medsebojno uničevalno vojno, ki bo vodila ljudi, da bodo podivjali drug proti drugemu, kakor da so ljudožrci."

Odlično znamenje njegovega duha in njegove slovenske zavesti je njegov odnos do jezika (govora) nasploh in njegova ljubezen do materinščine še posebej. Jezik mu je bil "živec dušnega življenja", "beseda je naših misli obraz", "človeški glas je lepši kot petje zvonov in žgolenje orgel", beseda je "najimnitnejši in največji stvarnikov dar", saj brez nje "bi bila zemlja žalostna puščava in vsaka človeška družina bi bila le tiho, dolgočasno zbirališče mutastih divjakov". Negovanje in uporabljanje materinega jezika je – to je kar naprej ponavljal – "podlaga vsake naravne ljudske izobrazbe". Slovenski jezik pa tudi zasluži, da ga negujemo, »ker je njegova sestava tako lepa in bogata, da se lahko meri z vsakim drugim jezikom«. Po vsem tem je razumljiva in tudi nadvse pretresljiva njegova želja v blatograjski pridigi 1883: »Želim, da kakor je moja prva beseda slovenja bila, naj tudi moja poslednja slovenja bo.«

SLOMŠEK PISATELJ, PEVEC IN SKLADATELJ
»Varuj se pisavo gladiti in lepotičiti,« je svetoval: "božjo besedo piši veličastno in mogočno, ne po babje kinčano..." Želel je, naj bodo njegove knjige »lepo vodilo za glave prebrisati, srce ožlahnititi, ohraniti zdravo dušo in telo in pa pridne, delavne roke«. Ob skrbi za jezikovno pravilnost in lepoto pa ne pozablja na pomembnost ideje in duha. Pravi: »Slovenski besedi je pa tudi duhovnega olja ali mazila potreba, to je tiste skrivne, znotranje duhovne moči, ki milo oživlja in ogreva naša srca, kakti pohlevni dež naše živo polje in

Misli, maj 1998

vinske gorice.«

Slomšek je bil tudi naš učitelj petja; toliko pesmi nam je dal, da za mnoge ne vemo več, da so njegove – tako so se spojile z dušo našega ljudstva. »Slajše reči na svetu ni, kakor je pesem lepa,« je zapisal.

SLOMŠEK ŠOLNIK IN VZGOJITELJ

Največ se je pisalo o Slomšku šolniku in vzgojitelju. Že kot bogoslovec je poslušal predavanja iz vzgojeslovja, imajo ga za pedagoga-reformatorja in slovenski narod ga po pravici »časti kot ustanovnika svoje ljudske šole« (H. Schreiner). »Prvo vzgojno sredstvo je ljubezen in domača vzgoja je temelj, na katerem sloni vsa poznejša usoda človekova,« je učil; »kar dobra mati v srce zasadi, ne usahne vse žive dni«. Šola pa naj »bo za življenje, ne za šolsko klop«. Posebno mladini je zmeraj posvečal vso skrb in ljubezen. »Če mladine pred potopom ne obvarujemo, bodo z njo tudi srečni časi potonili,« je opominjal starše in odrasle.

Njegove pridige, govori in pastirska pisma razodevajo topel in prisrčen odnos do vernikov. Pri vsej svoji milobi pa ni bil nikoli naiven: grajal je napake, a ne z grozeče dvignjenim prstom ali zviška. Modro je upošteval človeško naravo in se zavedal: »Zaupaj, a glej komu!« Premišljeval je o vlogi laika v Cerkvi in obudilvi praksičrčanskih diakonov za karitativno delovanje. Duh njegove plemenitosti, svetle duhovnosti in globoke pa nežne ljubezni je vtisnil neizbrisno znamenje njegovim bogoslovcem in duhovnikom.

NAŠ FRANČIŠEK IN MIROVNIK

V njem vidimo našega Frančiška Asiškega: oznanjal

Misli, maj 1998

je ljubezen do žive in mrtve narave in je naš prvi pobudnik dandanes vsebolj brezupnega boja za varstvo okolja. »Živinca je božja stvar, božji dar... Tudi drevce živi kakor malo dete... Usmiliti se nam mora, ako smo otroci božji...«

Njegova velika beseda pa velja predvsem miru, sporazumu, enakopravnosti in pravičnosti, ki naj vladajo v človeški družbi. Rotitveno kliče, naj bo človeštvo ena sama družina. Vseskozi mu je šlo za vrednoto, ki si jo človeštvo najbolj želi: mir. »Ljubega miru si želimo,« je rekel; »krvavih bojev se le oni veselijo, ki po tujem blagu roko iztega«. In v svojem prvem govoru v Mariboru leta 1859 je rekel: »Zlata in srebra nimam, da bi vam ga prinesel. Toda hočem vam biti glasnik miru.«

SLOMŠEK – SVETNIŠKI KANDIDAT

Opravil je velikansko pionirsko duhovno in časno delo. Kakor Valentin Vodnik si je naredil grmado zlahtnih trav, kadila in mire, zato je brez hinavske skromnosti smel misliti tudi nase, ko je zapisal: »Kdor začne celino orati, več velja od onega, kateri že rodovitno polje obdeluje.« To ogromno delo, ta premnoga opravila, že sama po sebi potrjujejo njegovo svetništvo. Miklošič je 1848. o Slomšku zapisal: »Zakaj vi, prečastiti gospod, ste od prvih let svojega dušnega pastirstva s tako gorečo ljubeznijo iz celega srca izobraževanju ljudstva darovali in na tem polju več storili, kakor so pred stoletja zmogla...« Tinjski prošt Serajnik: »Veliko so molili, zelo zmerno živeli, se zelo postili, sovražili nečistost in pijančevanje; bogoslovci smo jih imeli za svetnika.« In Kovačič: »Tesonrsčne zavisti in častihlepne ljubosumnosti ni poznal.

Čeprav je rekel: »Name pozabite, a mojih naukov ne pozabite,« ne bo pozabljen. Njegov spomin bo ostal blagoslovljen.

KONEC

Pripravila Katarina Mahnič

Viri:

1. Franc Kramberger: Osrednje teološke resnice v Slomškovem oznanjevanju
2. Dr. Franc Kovačič: Anton Martin Slomšek, služabnik božji
3. Stanko Janežič: Slomšek in naš čas (Šmarnice 1992)
4. Anton Martin Slomšek: Življenja modrost (zbrala in uredila Zmaga Kumer)
5. Vinko Škafar, Jakob Emeršič: Slomškovo berilo
6. Mirko Mahnič: Slomšek, ob 120-letnici smrti

PRIHODNJIČ NOVI PODLISTEK:

Marija Kmetova: Sveti Frančišek Asiški

P. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

In koliko prijateljev sta imela Tonček in Nežica v teh letih!

Prvi je bil seveda muc. Pa ne oni stari, ki se je leno vlačil ob peči in se skoraj pobožati ni pustil, temveč drugi, manjši in s črnimi lisami po belem kožuščku. Ta je bil kaj potrpežljiv, če je prišel najmlajšima dvema v roke. Še čudno, da mu Tonček repa ni izpulil, kadar ga je vlekel ljubosumno Neži iz naročja.

»Muc moj!«

»Muc moj!«

Muc je rekel »mijav«, zaprhal in skočil na klop. A naša dva drug drugemu v lase in v jok ali pa skupno na lov. No, muček ju je navadno čakal in kmalu so ga drobne roke zopet gnetle kot kepo testa...

Neko dopoldne, ko je mati pekla kruh, se je Tonček nenadoma spomnil: »Muca v peč!«

»V peč!« je bila koj za to sestra.

In že sta ga vlekla v vežo k peči. Toliko sta bila že velika, da sta dosegla vrata nizke peči, ki je bila ravno polna žerjavice za peko. Priskočila je na pomoč še nekoliko starejša Ivanka. Skupaj so pahnili mačka v luknjo, Ivanka pa je potegnila pred njo pločevinasti zaslon.

Na ves glas so se smejali in poslušali mucka, ki je mijavkal in pihal med žgočo žerjavico in vratci. Revček ni imel mnogo prostora in je začel kar prehudo cviliti. Otroci pa so se potuhnili v vežnem kotu za vrati, kajti tisti hip je prišla mati s praskačo in omeli.

»Za božjo voljo!« je kriknila Marijana, ko je zaslišala iz peči neutolažljivo mijavkanje, in koj potisnila zaslon ob stran med lonce. Maček je kot ponorel skočil iz peči ter na ognjišču prevrnil latvico mleka, potem pa se s tlečo dlako pognal po strmih stopnicah naravnost pod slamnato streho.

Mati je pogledala otroke, ki so v kotu povešali oči, ter

skoraj zajokala: »Bog se usmili, še hišo nam bo zažgal!« In že je stekla na prag ter klicala očeta, ki je pred mlinom govoril s Tevževim atom.

»Brž, Miha, za božjo voljo! Maček nam bo hišo zažgal!«

»Križ božji!« Oče je bil koj v veži, kjer mu je bilo na mah vse jasno. »Presneti otroci!«

Iz hiše je pritekel Janez in splezal za očetom na podstreho, a mati je kot neumna tekala po veži.

»Kaj si storil?« je Franca zlasala najmlajšega bratca, na katerega je Ivanka kazala s prstom. Tonček v jok, za njim Nežica in končno še Ivanka. To je bila godba, da je šlo skozi ušesa!

Oče je na podstrehi iskal mačka s tlečo dlako.

»Muc, muc!... Muc!...« ga je klical in vabil.

Smrdelo je po osmojenem, kot bi se žgala slama... Bog ne daj, da bi žival zares že streho zažgala, če se je skrila za kak strešni tram...

»Križ božji! Le ognja nikar!« je prosil oče.

Za dimnikom je zamijavkalo. Oče je zlezal preko in ugledal v kotu zelene mačje oči, ki so plašno žarele iz teme. Pa le za trenutek. Nato se je žival zopet pognala in hotela zlesti tik pod streho v žleb. Zadnji hip so jo zgrabile očetove roke.

»Bog bodi zahvaljen, nič ni hudega!« je bil oče vesel, ko je pregledal okolico. Mačka v naročju pa je ljubeznivo božal, da se je umiril. Ubožček je imel osmojenega pol trebuha in hrbita.

Nesel ga je v vežo, kjer so se otroci še vedno drli.

»Muca tudi buba in nič ne joka! Pa ste ga hoteli dati na žerjavico, grdobeži!« je pokaral otroke. Saj jih ne more tepsti, Bog ve, da ne! Premehko srce ima mlinar Miha. Le naj jih mati vzgaja s palico namesto njega!

»Tako iz veže!« je Marijana zaropotala z omeli in drobiž se je zagnal preko praga. Šele zunaj je prenehal

jok. Pravzaprav se je prevrgel v razposajen otroški smeh, kakor se šibkejši akord preljuje v močnejšega, da sam ne veš kdaj. Tonček se je namreč razkoračil pred sestricama in povedal po svoje: »Mama kruha pekla, mi pa muca!«

»Mi pa muca!« je ponovila Nežika in raztegnila kisli obrazek.

Še materi, ki je jemala žerjavico iz peči, je ušel smeh. Ah, otroci! Vsi so enaki! Za skrbi in radost so pri hiši... Le kaj bi počela brez njih? Saj bi bilo v Potoku mrtvo kot v grobu. Nak, ne more si misliti Pintarčkove domačije brez drobiža! Ropotanje mlinskih kamnov in šumenje vode, ki jo meče kolo v tolmun pod seboj, bi odmevala kot mrtvaški spev zvona, kadar grobar Tone zakopava novo jamo z mrličem. »Za koga tečemo?« bi jokali mlinski kamni in pesem bi tolkla na materino in očetovo srce kot stope. Tako pa otroški smeh in jok prevpijeta ves ropot.

»Ringa, ringa, raja...»

To je pesem, pesem življenja in sreče! Res je, da skrbi rastejo z otroki, toda nič za to! Saj življenje je delo! Počivali bomo na onem svetu...

Nežika in Tonček pa sta se na dvorišču že zopet sporekla.

»Jaz sem muca!« se je ustil deček.

»Jaz sem muca!« je hotela imeti Neža zadnjo besedo.

A Ivanka je oba za lase, da je po vsem dvorišču znova odjeknil otroški jok...

Pintarčkovi otroci! Le kaj bi v Potoku brez njih?

»Ringa, ringa, raja!...« je odmevalo na trati za hlevom. Seveda, zopet najmlajša!

Za njima pa se igrata Bagi in Boltek, kakor so otroci krstili jančka in šepavega prašička.

Da, Boltek je bil pujske! Jesenček kot Nežika in Tonček, le tri leta mlajši od njiju. Svinja ga je nesrečno pohodila in mu poškodovala zadnje nožice. Ubožčka je našla mati napol poginulega v svinjaku: nič več se ni mogel drenjati med svojimi požrešnimi bratci, da bi se nahranil. Ubogi prašiček! Prav gotovo bi poginil od lakote in bolečin. Žlundrova Reza, ki se razume na mlade pujske in na teleta, je rekla, da ne bo nič z njim. Pa so le poizkusili in revše je ostalo pri življenju. Pintarčkova mama ga je vzela iz svinjaka in ga položila v staro skrinjo. Otroci so mu nanosili cunj, da mu je bilo mehko kot na pernici. Sprva je imel seveda domotožje po bratcih in je žalostno cvilil, potem pa se je kar privadil nove družčine. Mleko je dobival v steklenički.

To ti je bil živčav tisto zimo v Pintarčkovi hiši! Otroci so bili venomer pri prašičku, ki so mu dali ime po starem krovcu iz Vira. Prav tako je vlačil nogo za sabo kot on. Nazadnje je šel prašiček v skrinjo samo spat, sicer pa se je vedno pridrsal do otrok in se z njimi igral. Krulil je, ko so se smejali, in zopet krulil, ko je slišal jok. Kaj vse sta počela Tonček in Nežika z njim! Celu v očetov površnik sta ga oblekla in mu navezala na glavo materino ruto... Boltek jima je dobrohotno dovolil in bil otrokoma hvaležen za družbo.

Ko je nekoliko dorasel, mu je oče napravil poseben svinjaček. Pa je bil – kakor prej skrinja – vedno na stežaj odprt in prazen, njegov stanovalec pa pri otrocih.

Spomladi se je pridružil otroškemu svetu v Potoku še janček, ki ga je oče podaril Tončku in Nežiki. Ljubka ovčica, z mehkim belim kožuščkom in prijazno glavico. Klicali so ga Bagi. Tudi ta se je vedno držal otrok. Kakor prašiček, s katerim sta delala Tončku in Nežiki družčino in jima nadomeščala vaško otročad. Saj je bila Pintarčkova domačija na samem in so redkokdaj kakega stiškega kratkohlačnika zvalila ptičja gnezda ali pa jagode tako daleč.

Naša dva nista nikogar pogrešala. Saj sta imela šepavega Bolteka in Bagita in mucu. Tudi s krdelom maminih kokoši sta se razumela. Zlasti z belo štajersko putko, ki je počenila in se pustila ujeti, kadar sta le hotela. Seveda so bile v Potoku doma tudi gosi in race, ki so jo sprva pred najmlajšima pobrale v vodo in se jima smejale. Počasi so se pa le privadile božanju. Samo ponosnemu gosaku se je zdelo preneumno, da bi ga ljubkovala, ter se je rajši pravočasno okrenil in odkorakal v vodo.

Se nadaljuje

Pater Bazilij v spominih njegovih rojakov

Baragov dom je bil mnogim (ne samo slovenskim) fantom ob prihodu v Avstralijo prvi dom - oziroma košček domače hiše. Pater Bazilij je vsakemu nudil svojo pomoč in bil vsem kot dober in skrben oče.

Kljub temu, da so v domu živeli fantje različnih narodnosti in tudi veroizpovedi, sta v njem vedno vladala red in disciplina. Vsi so vedeli, da je pater dober po duši, a hkrati strog nadzornik, zato so upoštevali pravila doma.

V cerkev ni nikogar silil, bil pa je vesel, če je pri maši videl kaj »svojih« fantov.

Pater je imel rad veselo družbo. Kadar je videl svoje mlade rojake sredi domačega kramljanja ali celo petja, se jim je rad pridružil. Vsi so mu bili pri srcu, zato jim je hotel nekaj podariti. V mesecu septembru je organiziral srečanje vseh fantov iz Baragovega doma z družinami. To se je odvijalo dolga leta v veseli družbi v dvorani pod cerkvijo.

V Baragovem domu sem živel nekaj manj kot dve leti tudi sam, ker sem se kmalu po prihodu v Avstralijo z dežele preselil v Melbourne. Z mano je bila tudi moja mama, ki je v Baragovem domu dobila zaposlitev kot čistilka sob. Pomagala pa je tudi sestri Emi, ki je bila kuharica za to veliko družino. Hrana je bila dobra in domača, saj so se tudi fantje, ki so stanovali drugje, radi prehranjevali v kuhinji Baragovega doma.

Pater je marsikateremu fantu pomagal pri iskanju službe, tako tudi meni. Spominjam se, ko sva šla v tovarno plastike v Hawthorn vprašat za delo. »Veš, v tej tovarni je veliko fantov iz Baragovega doma dobilo delo,« mi je zbujal upanje. Ko je v tovarniški pisarni delodajalec vprašal, če tudi jaz mislim samo začasno, kot večina drugih fantov, je pater tako prepričljivo govoril, da je delodajalec dejal: »Če fant misli resno, lahko začne kar jutri.«

Približeval se je slavnostni dan za slovensko cerkev v Kewju – ponovitev nove maše patra Stanka Zemljaka. Še nikoli nisem imel svojega fotoaparata, še manj pa kaj vedel o tej stvari. Ker sem si želel, da bi to enkratno slovesnost sam slikal, sem vprašal patra Bazilija za nasvet. Takoj se je strinjal. V soboto me je vzel s seboj, ko je šel nakupovat hrano. Zavila sva v trgovino Chemist, podobno lekarni. Mislil sem, da si bo pater kupil kakšna zdravila. Ko je pater povedal uslužbencu, kaj si njegov spremljevalec želi, je ta odprl omarico z aparati in začel razlagati. Odločil sem se za povsem preprost aparat Kodak, katerega mi je seveda priporočil pater. Slike so bile lepe in prav take dela fotoaparat še danes.

Čas je hitel svojo pot in z njim so prihajale spremembe. Z mamo sva se preselila nazaj na deželo, v Morwell. Mama je neozdravljivo zbolela. Ker sva ob odhodu iz Baragovega doma prekinila s plačevanjem zdravniškega zavarovanja, je pater Bazilij uredil vse potrebno, da je zavarovalnica krila vse stroške zdravljenja. Bolezen je zahtevala svojo žrtev in dve leti kasneje je pater mamo tudi pokopal.

Želja, da si ustvarim družino, me je popeljala na dopust v domovino. Tam sem se poročil, vendar žena ni mogla takoj z menoj v Avstralijo. Ko sem patru povedal novico, mi ni takoj verjel. Pripomnil je: »Ko bo žena prišla, bom pa vpisal v poročno kroniko.« Takrat pater še ni bil preveč

navdušen, če se je šel kdo poročiti v Slovenijo. Ko je žena prispela za velikonočne praznike, pa mi je nagajivo dejal: »Ivan, ravno na veliki petek si dobil svoj križ.« Kmalu se je družina povečala in pater je tudi najini hčerki podelil zakrament svetega krsta.

Življenje je šlo svojo vsakdanjo pot. Pater je prihajal vsak drugi mesec v Morwell, kjer je daroval sv. mašo za tamkajšnje rojake. Pred njo je obiskoval slovenske družine. Ko je zaslučil, da me skrita želja vleče k pisanju verzov, je bil ob teh obiskih moj prvi učitelj, kajti tudi sam je bil pesnik in pisatelj. Podal mi je začetno osnovo – oziroma temelj, na katerem sem pozneje gradil naprej. Dostikrat sem mu ponudil kakšno pesmico za Misli,

vendar z njo ni bil takoj zadovoljen. Poučil me je: »Napisano pesem dobro zbrusi in tudi dozoreti mora, preden gre v objavo.« Sčasoma sem spoznal, da je imel pater prav. Imel je tudi svoje »sito«, s katerim je presejal, kaj naj bi bilo za objavo.

Tudi krajše črtice sem se lotil prenesti na papir. Ko je objavil mojo prvo pesem in zatem še črtico, mi je dal pravo veselje in zagon za nadaljnje snovanje. Ob nekem pogovoru mi je ves vesel dejal: »Veš, Ivan, tista tvoja črtica, ki je bila v Mislih, je bila objavljena v ameriškem slovenskem listu.« Patru sem iz srca hvaležen za vso pomoč, ki mi jo je nudil.

Nikoli se nisva s patrom pogovarjala o političnih stvareh. Dobro sem vedel, da je na generacijo, ki je rasla v času takratnega režima, gledal skozi drugačna očala. Tega mu nisem nikoli dal vedeti, pa tudi zameril mu nisem.

Patra Bazilija sem spoštoval kot zvestega dušnega pastirja, kot zavednega, čeprav včasih svojestranskega Slovenca, predvsem pa kot rojaka, ki se je razdajal s svojim delom za sonarodnjake. Nikoli se ni bal svojih načrtov; kar si je zamislil, je za vsako ceno tudi izvršil. Žal pater pri tem svojem poslanstvu ni imel časa zase, še manj pa za svoje zdravje in je dolga leta skrivaj prenašal svojo »pokoro« - kot je sam - čeprav malokdaj - dejal.

Majska

***Cvetke dehtijo...
Tam pred Marijo
šmarnice bele
so zadehtele.***

***Vse so z zelenjem
svežim obdane,
s trakom srebrnim
nežno pretkane.***

***V mraku klečim
pred kipom Marije...
Cvetke darujem
Materi svoji
in vse melodije,
ki s kora jih čujem,
s srcem jih svojim
Tebi, Gospa, posvečujem.***

p. Bazilij Valentin, maj 1943

GLAS SLOVENIJE PRAZNUJE PETO OBLETNICO

Glas Slovenije bo z jubilejno številko in z obiskom gostov iz Slovenije in Amerike od 13. do 31. maja proslavljaj peto obletnico neprekinjenega izhajanja. Informativni list, ki izhaja na štirinajst dni, je v tem času dobil naročnike po vsej Avstraliji, evropskih državah, v ZDA in Argentini. Priprava časnika pa ni edino delo urednice Stanke Gregorič in upravnika Florjana Auserja. Organizirala sta že več uspešnih akcij, za peto obletnico Glasa Slovenije pa pripravila poseben dogodek:

v Avstralijo sta povabila Marjana Marinška, največjega zbiralca razglednic Maksima Gasparija. G. Marinšek bo razstavljal svojo zbirko, priredil koncert na citrah in s seboj pripeljal dve pevki. Programa se bo udeležila tudi slovenska slikarka Romana Favier Zorzut iz Brighta v Viktoriji. S svojimi slikami bo sodelovala na prodajni razstavi v Sydneyju. Prvič bo prišel v Avstralijo tudi dr. Edi Gobec, ki ga poznamo po njegovem delu o izseljencih po svetu in priročniku za učenje slovenščine, Slovenian Language Manual, ki smo ga vsa leta predvsem v Viktoriji uporabljali kot osnovni in predpisani šolski tekst.

Program je naslednji:

SREDA, 13. maja – Sydney: slovesnost ob peti obletnici Glasa Slovenije v **Verskem in kulturnem središču Merrylands** ob 7. 30 zvečer, z nagovori, pozdravi in kratkim programom.

Povabljeni so visoki gostje iz Slovenije, predstavniki veleposlaništva, sponzorji in ustanovitelji časopisa.

ČETRTEK, 14. maja – Macquarie univerza, Sydney: *Slovenski dan za avstralsko občinstvo in študente. Čez dan razstava, zvečer predavanje M. Marinška, dr. Edija Gobca in Uvodna beseda o Slovencih in slovenski državi – tekst Saše Ceferin iz Melbournea.*

SOBOTA, 16. maja – klub Triglav, Sydney: večer ob svečah in citrah – koncert s pevkama, prigrizek; pričetek ob sedmih.

NEDELJA, 17. maja – versko središče Merrylands, Sydney: med mašo igra na orgle Tanja Meža, na citre Marjan Marinšek. Po maši razstava **Maksim Gaspari** (komentar Marjana Marinška). Koncert na citrah s pevkama. Razstava in predavanje dr. Edija Gobca.

SREDA, 20. maja – Canberra – Slovensko društvo: razstava **Maksim Gaspari** s komentarjem Marjana Marinška, koncert na citrah in pevki, razstava in predavanje dr. Edija Gobca; pričetek ob 7.00 uri

PETEK, 22. maja – Bright – za avstralsko občinstvo

razstava Maksim Gaspari s komentarjem Marjana Marinška, koncert na citrah s pevkama, razstava in predavanje dr. Edija Gobca. Uvodna beseda o Slovencih in slovenski državi – tekst Saše Ceferin.

SOBOTA, 23. maja – Melbourne: Slovesnost ob peti obletnici v **Verskem in kulturnem središču Kew** ob 7. uri zvečer z večerno mašo (med mašo igra na orgle Tanja Meža, na citre Marjan Marinšek), po maši program v dvorani. Povabljeni so častni gostje iz Melbournea in Slovenije ter predstavniki slovenskih organizacij in medijev. Kratek kulturni program (med drugimi nastopata Alenka in Paul Paddle), Marjan Marinšek in pevki.

NEDELJA, 24. maja – Versko in kulturno središče Kew: med mašo igra na orgle Tanja Meža, na citre Marjan Marinšek, po deseti maši program v dvorani.

Razstava Maksim Gaspari s komentarjem Marjana Marinška.

Marjan Marinšek igra na citre, Maja Lesjak in Tanja Meža pojeta slovenske domače pesmi, razstava in predavanje dr. Edija Gobca.

*Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
 SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
 Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
 Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
 11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
 Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

Velikonočni prazniki so spet za nami, čeprav bomo velikonočni čas obhajali še ves Marijin mesec maj. Prvikrat sem bil za zahtevne praznike sam odgovoren in sem kar zadovoljen z njihovim potekom. Zlasti sem vesel zvestih pomočnikov in pomočnic, ki so mi bili res v oporo. Na soboto pred cvetno nedeljo je društvo sv. Eme spet organiziralo izdelovanje butaric in odmev je bil kar lep, čeprav je bil prostor še za kakšne pridne in spretno roke. Še zlasti bi bilo zaželjeno, da bi se izdelovanja butaric udeležilo več mlajših rojakov, da bi ohranili to lepo slovensko navado tudi v prihodnje.

Največji obisk smo imeli na cvetno nedeljo, na velikonočno vigilijo in na veliko noč. Na vigilijo je bilo prijetno toplo in suho, tako da smo lahko imeli sv. mašo pri lurški votlini, kot običajno. Velikonočno darilo pa je bil dež od zgodnjih jutranjih ur in to po dolgem času. Dež smo sicer potrebovali, vendar pa je morala biti maša zato v cerkvi. Vesel sem, da smo se že prej dogovorili za velikonočno mašo tudi v Geelongu in St. Albansu, tako da je bilo kljub slabemu vremenu veliko rojakov deležnih slovenske velike noči. Na vigilijo smo obnovili krstne zaobljube in se z njimi spomnili časti in odgovornosti, da z življenjem pričujemo za Kristusa, od mrtvih vstalega. Po slovenskem običaju smo imeli vstajensko procesijo in sicer kar na koncu vigilije. Naj Bog povrne vsem, ki ste se trudili za polepšanje velikonočnih praznikov s svojim delom in z udeležbo pri obredih! Bodimo velikonočni kristjani: trdno zasidrani v veri, da je Kristus

naše upanje in naša prihodnost in da moremo biti povezani z njim v prijateljski ljubezni v vseh okoliščinah življenja in na vseh krajih sveta. On je naša domovina. Ta vera naj se kaže v vsem našem delu in v odnosih do ljudi.

Žene, ki so šle h grobu, da bi Jezusovo mrtvo telo mazilile, so bile prve deležne vesele novice: »Čemu iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj; vstal je« Vsako leto znova praznujemo ta dogodek, ki se je zgodil enkrat za vselej. To je vesela novica, ki se je začela širiti od tistega jutra od ust do ust in od srca do srca. Tega, kar se je zgodilo enkrat za vselej, se spominjamo vedno znova, zato da bi ta resničnost vedno globlje preniknila v nas in da bi iz nje vse bolj živeli. Ob apostolu Tomažu, ki najprej ni mogel verovati, spoznavamo, da moremo resnico o Jezusovem vstajenju sprejeti samo v občestvu kristjanov. Nihče ne more verovati sam. Zato je pomembno, da prihajamo k maši, k skupni molitvi. V občestvu kristjanov izkušamo resničnost vere, ki jo izpovedujemo.

Urejanje arhiva

Veliki teden nas je spet spomnil, kdo smo in komu smo bili poklicani biti priče. Po praznikih naj bi to znova začeli živeti: kot Adam in Eva po padcu; kot Noe po vesoljnem potopu; kot Abraham po preizkušnji; kot Mojzes in judovsko ljudstvo po obdobju suženjstva. Pomislimo, v čem je naš padec, naš potop, preizkušnja, suženjstvo ...

Spet kliče nas venčani maj, pojemo v šmarnični Marijini pesmi. Kliče nas, naj z žensko in materinsko toplino oplemenitimo našo vero, kar naredimo še zlasti s češčenjem Jezusove matere Marije. V maju imamo šmarnice v Kewju ob petkih ob 19.30 in pri nedeljskih mašah. Vabim vas, da v mesecu maju berete šmarnično ali kakšno drugo dobro knjigo, ki vas bo spodbujala k ljubezni do Boga in do Marije!

Za kroniko nismo imeli v aprilu nikogar. Imeli smo nekaj priprav na krste in na poroke, ki jih bom naslednjič objavil. Pogreba pa, hvala Bogu, ni bilo nobenega.

BARAGOV DOM je na fantovski strani sveže prebeljen, za kar je poskrbel Tone Urbas, pomagal pa mu je Marjan Jonke. Franc Car je v dve sobi pri fantih položil nov linolej, na dvorišču pa sta Frenk in Feliks Šajn napeljala novo ozvočenje. Veronika Ferfolja je v preteklih tednih in mesecih naredila že veliko potrebnega dela pri urejanju arhiva.

Bog vam povrni za darove našemu verskemu središču, ki ste jih poslali ali oddali kot odgovor na velikonočno pismo. Hvala tudi za dobre želje ob praznikih in sicer!

Z obnavljanjem in urejevanjem bomo postopoma še nadaljevali, čeprav ne več s takšno »ihto« kot doslej. Najnujnejše smo po mojem mnenju uredili in počasi bo ob tem delu potrebno več časa in energije posvetiti namenom, za katere sploh imamo naše središče. Ti nameni pa so zlasti verske in kulturne narave. Pomembno delo, ki je pred nami, je priprava na praznovanje tridesete obletnice naše cerkve Cirila in Metoda. To bomo praznovali konec avgusta, ko bo med nami koprski škof monsinjor Metod Pirih. V tem praznovanju bomo povezani s slovenskimi verskimi središči v Sydneyu in Adelajdi, saj bosta tam petindvajseta oziroma petnajsta obletnica cerkve. Vabim k molitvi za božji blagoslov, da bi to praznovanje nam vsem prineslo obilne duhovne sadove. Vabim, da nam poveste svoje pobude in zamisli za pripravo praznika in vabim k prevzemu odgovornosti za kakšno delo ali prireditve.

Časnik GLAS SLOVENIJE letos praznuje peto obletnico izhajanja. Na straneh naše revije lahko preberete več o tej obletnici in praznovanju, tukaj pa naj vas še enkrat povabim, da pridete v Kew v soboto 23. ob 19. uri in v nedeljo 24. maja k deseti maši in ostanete še po maši!

p. Metod

Poletna šola slovenskega jezika

Center za slovenščino pri Filozofski fakulteti v Ljubljani bo tudi letos organiziral Poletno šolo slovenskega jezika.

Tečaj bo trajal od 5. julija do 1. avgusta 1998. Tečaj obsega 20 šolskih ur (po 45 minut) na teden. Pouk poteka od 9.00 do 12.30, lahko pa se odločite tudi za dodatni popoldanski tečaj. Ob koncu Poletne šole bodo vsi študentje prejeli potrdila o opravljenem tečaju, udeleženci višjih stopenj pa bodo lahko opravili tudi jezikovni izpit.

Šolnina za štiritedenski tečaj znaša 660 USD, namestitev 550 USD. Za dvotedenski tečaj znaša šolnina 370 USD, namestitev pa 280 USD. Ministrstvo za šolstvo bo podelilo tudi nekaj štipendij za šolnine. Prošnje lahko do 30. 4. naslovite na naslov:

Ministrstvo za šolstvo in šport, g. Roman Gruden, Ulica stare pravde 6, 1000 Ljubljana, Slovenija.

Naslov za dodatne informacije in prijave, ki jih morate poslati do 31. maja, je naslednji:

Poletna šola slovenskega jezika

Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2 1000 Ljubljana

tel/fax: +386 61 125 70 55 e-mail: CENTER-SLO@FF.UNI-LJ.SI

Center za slovenščino bo organiziral tudi Celoletno šolo slovenskega jezika, ki se začne oktobra letos. Prijave sprejemajo na istem naslovu do 31. avgusta, prav tam pa lahko dobite tudi vse dodatne informacije.

*Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O. Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487*

Letošnja postna priprava na velikonočne praznike je imela vidne uspehe. Tako je bila že cvetna nedelja v naši cerkvi izredno doživetje. Sodelovanje skupnosti med velikonočnim tridnevjem je bil dokaz, da ljudje doživljajo praznik Kristusovega vstajenja z vso resnostjo in hočejo poglobiti vero.

Priuč, kar sem v Avstraliji, je bilo tako številno sodelovanje pri obredih. Bralcev ni manjkalo, čutil sem res živo skupnost. Na veliko soboto je bil številčnejši tudi obisk pri božjem grobu, popoldne pa je prišel še blagoslov z neba. Po dolgem sušnem obdobju je začelo deževati - dež je padal celo noč in še na velikonočno jutro. Zato pri vstajenju ni bilo toliko ljudi kot ponavadi, vendar je bilo vzdušje prijetno. Seveda je procesija odpadla, je pa v cerkvi vstajenjska pesem toliko bolj navdušeno prihajala iz naših src. Na samo veliko noč je deževalo do maše, med njo pa se je nasmejalo sonce, kot da se hoče veseliti z nami. Tako je bilo velikonočno slavje še bolj doživeto.

Po maši so se otroci razveselili velikonočnih pirhov. Ministranta sta jih pri izhodu iz cerkve delila vsem obiskovalcem naše cerkve. Sonce nas je pozdravljalo, dokler se nismo razšli na svoje domove.

Tako je bil letos za velikonočne praznike dvojni blagoslov (kot so povedali na TV poročilih): velikonočni in dež, ki je razveselil naše farmerje, saj se jim z namočeno zemljo, ki že čaka seme, obeta dobro leto. Lačni torej ne bomo.

Tudi v Milduri je bilo prisrčno. Manj ljudi kot navadno, vendar so navdušeno sodelovali pri sveti maši, potem pa

smo imeli pri Gerdenovih prijeten klepet ob prigrizku. Seveda tudi dobre kapljice ni manjkalo, saj je bila letošnja letina bogata. Za mnoge je bila maša lahko znamenje zahvale Bogu za bogato letino.

Naslednji večer je bila maša v Berriju v cerkvi Our Lady of River. Tokrat se je zbralo toliko ljudi, kot že dolgo ne. Tudi tam je bilo sodelovanje čudovito, zlasti peli so lepo in ubrano. Rojaki v Berriju so izredno dobri pevci. Naš Peter Hauptman zečne s petjem, pridružijo se prelepi ženski glasovi in razgiba se vsa skupnost. Čeravno je v Berriju trgateg še v polnem teku, so si rojaki vzeli čas in prišli k maši. Tudi tukaj je bila letina letos bogata, zato so upravičeno s takim navdušenjem peli, častili Boga in se mu zahvaljevali za blagoslov. Tako je prav.

Vsem rojakom v Milduri, Berriju in Adelaidi se iskreno zahvaljujem za sodelovanje, udeležbo pri bogoslužju in vse darove, ki ste jih namenili cerkvi in tudi meni. Bog povrni, da bi božji blagoslov z neba rosil na vas. Vstali Kristus pa naj vedno domuje v vaših domovih in vaših srcih!

In kaj bo novega? Drugo nedeljo v maju bomo praznovali materinski dan, letos bo, upam, to novo doživetje za našo skupnost. Hkrati bomo imeli tudi kulturni dan; gostja naše skupnosti bo gospa Draga Gelt iz Melbourne s svojo knjigo Vse poti. To bo dar za naše mame. Po maši bomo imeli predstavitev knjige, avtorica pa bo knjigo podpisala vsakemu, ki jo bo kupil. Po končani prireditvi bomo v dvoranci počastili naše mame. Vsi ste prisrčno vabljeni, da se Bogu zahvalimo za vse, kar prejemo iz njihovih rok. Vseh mater, ki prebivajo v večnosti, pa se bomo spomnili s hvaležno molitvijo in obiskom pokopališča, kjer čakajo vstajenja.

p. Janez

Zahvala

Izgubili smo dobrega moža in očeta Janeza Vidoviča. Naj se tukaj v svojem in imenu otrok iz srca zahvalim vsem prijateljem in znancem, ki so nam stali ob strani in pomagali v teh težkih dnevih žalosti.

Iskrena hvala vsem, ki ste se udeležili molitve rožnega venca ob Janezovi krsti, maše zadušnice in pogreba, ter darovali cvetje ali dar za popravilo Baragovega doma. Posebno topla zahvala patru Metodu. Hvala pevskemu zboru za lepo petje v cerkvi ob spremljavi Lidije Lapuh in članicam Društva svete Eme za lepo urejeno dvorano in dobro hrano, ki so jo pripravile. Bog plačaj vsem!

Dragi mož in oče, naj ti bo lahka avstralska zemlja. Žalujoči: žena Hilda, sin John s Sue in hčerka Kristina s Stevenom.

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU PATRA BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$200.- Ivan Skrajnar; \$85.- Anton Urbas, Justi Mrak; \$55.- John Cvetkovich; \$47.- Ana in Ivan Močnik; \$40.- Anton Novak; \$35.- Saša Ceferin, Ivan Kobal, Marija Prelec, Luisa Prpič; \$25.- Angela Gustinčič, Stanislav Kočar, Metka in Peter Lenarčič, Danila Štolfa; \$20.- Frank Bubnič, Paula Marinovich, Vekoslav Rutar, Alojz Toš; \$15.- Erika Crljen, Jože Dekleva, Bogomir in Nežka Desenko, Emil Fink, Viktor Javornik, Franz Stražar, Anton Volk; \$11.- Stana Lovkovič; \$10.- Edwin Bembič, Marija Belavic, Franc Benko, Marija Butkeraitis, Matija Cestnik, Lidija Čušin, Alojz in Ana Dominko, Stanko Jernejčič, Marija Judnič, Štefan Lutar, Metka McKean, Angela Majerič, Justina Miklavec, Francka Wetzel; \$8.- Paula Bernetič; \$5.- Jožef Barat, Vilijem Bauer, Marija Debelak, Leopold Dejak, Karlo Dolmark, Marija Dolenc, Milan Kavič, Paula Kolatchew, Francka Kotnik, Maks

Krajnik, Leopolda Križman, Avgust Glavnik, Drago Grlj, Marija Grum, Jože Iskra, Lozika Pless, Gabriel Lošič, Franc Mautner, Karel Meze, Frances Namar, Jože Nemanič, Vili Pavlič, Stan Plaznik, Maria Piotrowski, Anton Pirnar, Frank Plesničar, Jakob Rejec, Gabrijela Remec, Branko Repolusk, Anica Rezelj, Tone Tomšič, Mila Vadnjal, Maria Valenčič, Štefka Valentan; \$2 - Barbara Bohl, Zdravko Kristančič

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$50.- Anica Klekar; \$20.- Alojz Gašperič, Marija Kosi, Anton in Marta Krispan, Zinka Škraba.

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA

\$440.- Namesto cvetja na grob Angeli Škofič; \$200.- Angela Veedetz, \$150.- Družina Horvat; \$100.- Agata Županič, N.N.; \$85.- Milka Tomažič; \$50.- Jelka in Tanja Kutin, Alojz Šuštar; \$25.- Družina Kumar; \$5.- Apolonia Tanšek.

SKLAD P. BAZILIJA ZA VZGOJO NOVIH FRANČIŠKANSKIH POKLICEV

\$100.- Marta Aberšek; \$15.- Paula Marinovich.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$75.- Alma Stefanič; \$30.- Janez Albrecht; \$10.- Mirko Cuderman, Paula Marinovich.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$20.- Paula Marinovich.

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

Poletni tečaji slovenščine na slovenski obali

Znanstveno-raziskovalno središče Republike Slovenije Koper v sodelovanju z Izobraževalnim centrom Modra že petič pripravlja Poletne tečaje slovenskega jezika na Slovenski obali HALO, TUKAJ SLOVENSKI MEDITERAN, ki bodo potekali v Portorožu od 3. do 16. 8. 1998.

Poletni tečaji so namenjeni vsem, ki bi se radi naučili slovenskega jezika ali svoje znanje slovenščine še izpopolnili; spoznali Slovenijo in njeno kulturo in preživeli dva prijetna tedna na morju. V preteklih letih je bil osrednji namen dejavnosti dosežen, saj je uspelo združiti koristno s prijetnim.

Tečaji obsegajo 40 šolskih ur. Pouk poteka od 9. do 12.30. Vsak popoldan so na voljo različni tečaji s predavanji in in delavnicami. Poleg izpopolnjevanja jezika lahko izbirate med naslednjimi temami: slovenska zgodovina, folkloa, ljudska glasba, književnost, gledališče in film.

Šolnina za dvotedenski tečaj znaša 320 USD, namestitev v dijaškem domu Portorož ali študentskem domu Korotan pa 25 USD.

Ministrstvo Republike Slovenije za šolstvo in šport je razpisalo nekaj štipendij za te poletne tečaje. Prijave s kratkim življenjepisom in, po možnosti, priporočilom slovenskega društva ali organizacije v tujini pošljite do 15. maja 1998 na naslov:

Ministrstvo Republike Slovenije za šolstvo in šport, Komisija pri Službi za mednarodno sodelovanje, Ul. Stare pravde 6, 1000 Ljubljana, Slovenija.

Naslov za dodatne informacije in prijavnice skupaj s prijavnino 50 USD, ki jih morate poslati do 12. junija, je:

ZRS KOPER – POLETNI TEČAJI

prof. Vesna Gomezel Mikolič,

Garibaldijeva 18, 6000 Koper, Slovenija

tel/fax: + 386 66 272 317 ali 271-702;

e-mail: vesna.gomezel@zrs-kp.si <http://www.zrs-kp.si>

Prijavnino 50 USD plačate na devizni račun ZRS Koper pri Banki Koper št.: 200/52-27620 111775/3 BA KO Sif 2X s pripisom, Poletni tečaji.

Pisma o slovenščini rojakom v Avstraliji, IV.

Mirko Mahnič

Dragi rojaki,

v prejšnjem pismu sem obljubil, da vam bom pisal o govornih rečeh, na katere le redkokdaj mislimo.

Ponavadi si predstavljamo, da je govor samo tisto, kar "prihaja iz ust", vendar nas že bežno opazovanje prepriča, da govorimo, se pogovarjamo z vsem telesom od glave do pet in to prav tako razločno, razumljivo in sporočilno kakor z usti.

Vemo, kako pomembna je govornica oči, pogosto celo pomembnejša od ustne. Pravimo, da človekov značaj razodevajo oči, njihova raznovrstna govornica: iskrena, topla, ki nas prepriča, ali pa tista, ko je v očeh nekaj drugega kot v besedah - lažniva, hinavska, hudobna, sovražna, domišljava, ošabna. Pravimo: Nekaj nevarnega je v njegovih očeh; ali: Kako me pomirja njen pogled; ali: Verjemi očem, ne ustom; ali: V ustih med, v očeh strup. (O govornici oči pri Prešernu: oči "pravijo", "obetajo", "ranijo", "vključajo upanje", "ustrajajo", "se smejejo", "se jezijo", "v njih bereš srečo", "kradejo srečo"...)

Ne le oči, ves naš obraz govori - lepo, pa tudi grdo:

Govornica **ustnic** je ob svoji lepoti, milini, spodobnosti (poljub!) pogosto tudi spakljiva, (šoba!), nemarna, zaničjiva, hudobna, spolzka. Naše čelo pripoveduje ne le o naši notranji jasnosti in ubranosti, ampak tudi o zaskrbljenosti, ljudomrznosti, domišljavosti in zaničevanju. Marsikaj zna povedati tudi nos: nos se mu je povetil; vidi se mu na nosu, da laže; "prevzetno vihaš nos" (Prešeren). Kar zanimivo nas predstavljajo lasje, njihova oblikovanost in urejenost.

Kako živahno se pogovarjamo z **rokami**! Brž opazimo izrazno (govorno) moč sobesednikovih kretenj, privlačnost in nazornost njihovega valovanja. Treba pa je paziti, da nismo s kretnjami "gostobesedni", klepetavi, čezmerni, nasilni. Opažamo, kako z njimi, če jih je preveč, brišemo vsebino ustnega govorjenja, namesto da bi ga podpirali, in kako posebno dandanes z njihovo preobilnostjo samo prikrivamo revščino svojega besednega zaklada in svojo izrazno nemoč. Pomnimo: nikar odvečnih kretenj, nikar takšnih, ki niso naše - tvoje kretnje naj bodo iz tebe - nikar takih, ki niso lepe. Kako prijetna je v teh "dinamičnih časih" umirjena, izlikana in osebna kretnja.

Tudi **komolci** znajo biti zelo zgovorni (komolčarji, karieristi). Posebno govorljivi so **prsti**: žugajoči, ukazovalni, nesramni; njihova poetična govornica pa je v božanju in prijateljskem stisku roke. Govornica **dlani** je polna energij, spomnimo se na obredno "polaganje rok".

Govorimo z **nogami** - lepo in grdo. Posebno neokusno pri nemarnem, razkrečenem ali balkansko spodvitem sedenju, zelo določno pa govorimo s **hojo**, posebno kadar njena oblika in značaj preveč motita: mendranje, poskakovanje, podrsavanje, leno vlačenje nog za sabo itd, potuhnjena, nemarna, napadalna, izzivalna, nastopaška in bogve kakšna hoja še vse. Govorimo s **hrbtenico**, se pravi z **držo**, za katero nam je - tudi na škodo sproščenosti - premalo mar. (Starši, pazite na lepo držo svojih fantov in posebno še deklet.) Marsikaj povedo **ramena**, ki natančno kažejo naše počutje (skomizgovanje, spuščanje ramen in njihova ohlapnost pri potrnosti) in **boki**, katerih govornica je - posebno pri ženskah - lahko pesem, lahko pa tudi neužitno spakovanje.

Navsezadnje: svojo govornico in pripovedovanje o sebi posojamo tudi predmetom, s katerimi imamo stik: obleki(!), kruhu, jedilnemu priboru, knjigi, pohištvu (razmestitev, urejenost), krmilu pri avtu, itd, ki zelo natančno kažejo naš značaj.

Bodi dovolj, čeprav bi se tu še veliko dalo reči. Ponavljam: govorimo z vsem telesom in to nič manj izrazito in povedno kakor z usti. Naj opomnim, da se je govornice telesa prav tako treba učiti, jo nadzorovati in gojiti, plemeniti. Ne smemo namreč pozabiti, da ima tudi ta govornica svoja pravila, svojo "slovnico" in svoja estetska merila.

Lepo vas pozdravljam.

Mladinska oddaja na radiu 3ZZZ

Veronika Smrdel

Začeli smo štirje. Bilo je težko, ker nismo vedeli, kako naj začnemo. Program je bil v živo, torej ga nismo mogli presneti, če smo se zmotili. Gospa Meta Lenarčič in pater Tone sta nam svetovala, naj za prvi program raje celo uro prej posnamemo. Bala sta se, da ne bo kaj narobe. Mi pa smo bili korajžni in smo naredili kar v živo. Uspelo je in po programu nam je veliko ljudi čestitalo. Bilo je lepo, da so videli naš trud. Dvakrat na teden smo se srečali, da smo sestavili program. Vsak je moral tudi napisati ali prebrati članek. Težko je bilo eno uro govoriti. Ta ura je bila zelo dolga. Včasih si se dolgo mučil, da si napisal eno stran, prebral pa si jo v dveh minutah. Kaj pa drugih osemminut petdeset minut?

Vsak teden smo se dobili pri enem od nas doma, da smo to pripravljali. Poleg tega smo šli tudi dan pred oddajo ali isto sredo pobrati obvestila in kasete tistih, ki so vedno zadnjo minuto pošiljali stvari v Kew. Potem smo morali še na hitro prepisovati in brati napisano, da smo lahko vse dali notri. Zato smo velikokrat narobe izgovarjali besede. Ljudje niso razumeli, zakaj se motimo, a za nas je bilo res zelo težko.

Počasi smo šli naprej. Bilo je veliko dela. Zaradi raznih stvari in ker se je skupina menjavala. Ljudje so odhajali, nobeden pa ni hotel priti na pomoč. Dobili smo nove ljudi, a vse le za kratek čas. Vendar oddaje nismo smeli pustiti. Počasi smo se navadili. Nekaj nas je obiskovalo tečaj za 'panel operating'. Trajal je eno leto in smo ga trije dokončali.

Slovenska oddaja na 3ZZZ teče zdaj že šest let. Vedno težje je dobiti ljudi, ki bi nam pomagali. Vsak je zaposlen z drugimi stvarmi. Če bi se vsak od mladih potrudil in napisal en članek na leto, bi bilo lažje. Lepo je delati na radiu. Mnogi bi radi sodelovali, pa ne morejo, ker ne znajo dovolj slovensko.

Mladinska oddaja naj bi bila od vseh, ne samo od

peščice ljudi. Potrudite se narediti nekaj dobrega. Ponudite se za pomoč pri naši mladinski oddaji!

Slovenska zavest še živi

v naši mladini

Saša Ceferin

Rada bi nekaj napisala o posebni skupini šestih mladih Avstralcev slovenskega rodu, ki so si zadali izzivno in dokaj težko nalogo pripravljanja programov na radio postaji 3ZZZ. Gre jim pohvala in naš ponos, ne samo zato, ker nesebično žrtvujejo svoj čas, temveč tudi zato, ker jim ta dejavnost daje notranje zadoščenje, v času ko toliko mladih ljudi hlasta po raznovrstnih razvedrilih in niso pripravljeni kaj napraviti za svojega bližnjega.

Kdo so ta dekleta in fantje? Nekaj imajo skupnega: vsi so uspešno opravili izbrani študij, vsi so zaposleni v svojem poklicu, vsi so dejavni v slovenski skupnosti. Vsi imajo dobro versko vzgojo.

Veroniko Smrdel poznam že več let. Skupaj z njeno sestro Barbaro je bila vsa leta učenka in potem *maturantka iz slovenščine*.

Z univerze je leta 1993 diplomirala kot *Bachelor of Applied Science* z odliko (*Distinction*). Leta 1994 je opravila *Graduate Diploma of Education*, potem se je zaposlila na Aequinas College, Ringwood, kot profesorica za študij prehrane tekstilnega blaga. V šolo je Veronika uvedla študij tekstilnega blaga kot maturitetni predmet.

Poleg tega je tudi opravila *Certificate in Broadcasting*, kar jo je usposobilo za delo na radiu.

Drugo leto študira že tudi ob večerih na Australian Catholic University in si bo letos pridobila *Certificate in Religious Education*.

Poleg zelo polnega strokovnega in študijskega življenja Veronika že šest let poučuje slovenščino v Slomškovi šoli v Kew-ju in prav toliko časa pripravlja programe za mladinsko uro na 3ZZZ radio postaji.

Ne samo to. Od vsega začetka se je Veronika trudila, da izpopolni svojo slovenščino. Bila je tudi na tečaju slovenščine v

Veronika in Barbara Smrdel

Sloveniji in se udeležila učiteljskega seminarja v začetku leta 1997.

Barbara Smrdel je prav tako kot njena sestra pridno obiskovala slovenske razrede in maturirala iz slovenščine. Dokončala je *Bachelor of Applied Science* in *Intellectual Disability Studies*. Letos končuje štiri leta študija v *Speech Pathology* na Latrobe univerzi. Vedno se je udeleževala mladinskih dejavnosti v slovenski skupnosti in danes prispeva k pripravljaniju radio programov. Pomaga tudi s članki za mladinsko stran Misli.

Lenti Lenko. Kdo ne pozna tega mladega muzikanta, ki hodi na slovenske prireditve.

Rojen v dobro slovensko družino, se je Lenti že zgodaj začel ukvarjati z glasbo. Diplomiral je na Latrobe univerzi kot

Lenti Lenko je pravi narodnjak

Bachelor of Arts, z glasbo kot glavnim predmetom. Privatno poučuje orgle, klavir, klaviaturo (keyboard) in glasbeno teorijo. Skupaj s partnerjem je lastnik studia za

snemanje. Letos se pripravlja za *Licentiate Teachers Diploma*.

Več let je Lenti obiskoval slovenske razrede in igral na slovenskih prireditvah. Lenti že od začetka mladinskih programov sodeluje pri pripravi, na razpolago pa je tudi za glasbeno opremo in spremljavo na raznih slovenskih slavnostih.

David Hvalica, je obiskoval pouk slovenščine najprej v Slomškovi šoli v Kew-ju, potem pa v Viktorijski šoli za jezike. Leta 1992 je položil maturo iz slovenščine.

Po končani srednji šoli je najprej dovršil *Diploma of Business Accounting*, potem pa se je vpisal na Latrobe univerzo in končal *Bachelor of Commerce*, potem pa še *Postgraduate Diploma of Accounting*.

Vsa leta se je David udeleževal mladinskih dejavnosti Baragovega doma, pripravljaj radio programe za mladino, nastopal na koncertih in igrat ter ministriral pri cerkvenih obredih.

David Hvalica

Jelka Kutin ni polagala mature iz slovenščine kot njena sestra Tanja. Za maturo je izbrala nemščino, pridno pa se udeležuje priprave slovenskih programov in je res 'dekle od fare'. Jelka je dovršila *Bachelor of Applied Science*, njen glavni predmet je bil *Food Science & Technology*. Zdaj je zaposlena kot *Account Manager* pri nemški kemični družbi. Napravila je tudi tečaj in si pridobila *Certificate of Broadcasting*, tako da je lahko *Panel Operator*

Jelka Kutin

Katarina Peršič izhaja iz dobrega slovenskega doma v Geelongu, kjer je bila ljubezen do materinega jezika in slovenske kulture del njenega življenja že od malih nog. Glasbeno nadarjena je Katarina zaključila *Bachelor of Music*, z glavnim študijem v glasbeni vzgoji in muzikologiji na Melbournski univerzi. Želela si je izpopolniti slovenski jezik in je v Sloveniji opravila *enoletni tečaj slovenščine kot drugega jezika* (1995-96). Zaposlena je kot *Broadcast Manager* na postaji 3MBS-FM, radio postaji klasične glasbe. Letos se je vpisala na nadaljni, izpopolnjevalni študij na Deakin univerzi, in sicer *Graduate Diploma in Arts and Entertainment Management*. Seveda pomaga tudi pri pripravi slovenskih mladinskih programov. Veseli smo, da njen študij in znanje gre še vedno v korist naši skupnosti.

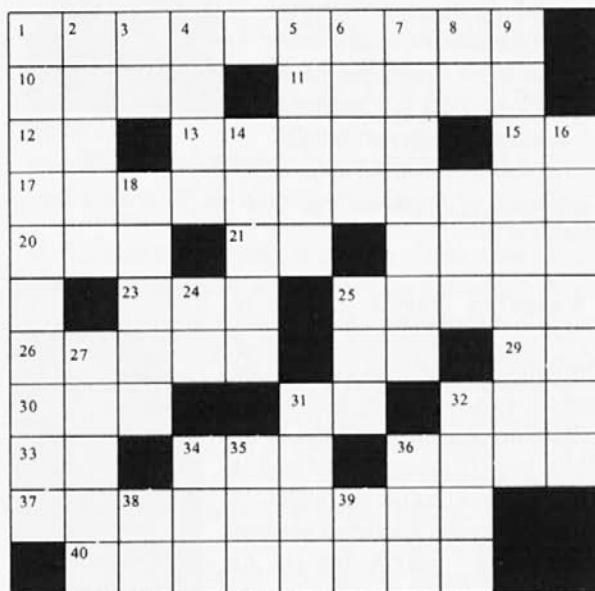
Katarina Peršič

Želela sem prikazati to skupino naše mladine in izraziti svoje veselje nad njimi in jim povedati, da njihovo delo nam, starejšemu rodu Slovencev, mnogo pomeni.

Prav gotovo poznate tudi vi po Avstraliji še druge mlade fante in dekleta, ki prispevajo k slovenskemu kulturnemu življenju.

Prosim, napišite kaj o njih in pošljite za objavo, tako da jih bomo vsi veseli.

Križanka

VODORAVNO: 1. Ekvinokcij; 10. »element življenja« 11. mali traven 12. oznaka za Kranj 13. Priimek ubitega egiptovskega predsednika (Anvar El) 15. eden 17. Predstavnica tuje države; 20. hišni zaščitnik pri Rimljanih; 21. »okno« v svet; 22. motorizem 23. izvor sebičnosti; 25. prostran; 26. notar 28. avtomobilska oznaka evropske države 29. 20. črka grške abecede; 30. Trinitrotoluol; 31. kratica za slovenske oborožene sile; 32. ples; 33. okončina; 34. konica 36. eden od roditeljev; 39. sončni obrat (poletni in zimski) 40. Pripadnost katoliški Cerkvi

NAVPIČNO: 1. drevo, zaščitni znak Avstralije; 2. pravilo, zahteva; 3. Leto Gospodovo (lat. končnica); 4. sef; 5. ara; 6. usihanje; 7. junak Prešernovega epa Krst pri Savici; 8. njej; 9. volilno telo; 14. angleška plemiška družina, 16. naokrog; 18. listnato drevo 19. cev; 24. njega; 25. zašitek; 27. informacijsko-dokumentacijski center; 31. slog; 32. slovenski pisatelj (Drago); 34. bodica; 35. 10²; 36. majhen glodalec; 38. Los Angeles; 39. priimek in ime slovenskega književnika (Kralj na Betajnovi)

Za dobro voljo

PETELIN

- Striček, zakaj petelin poje?
- Pravijo, da petelin zapoje, kadarkoli se kdo zlaže.
- Zakaj pa petelin poje ob treh ponoči, ko še vsi spijo?
- Veš, dragi fantič, ob tisti uri tiskajo časnike!

RIBA

- Gospodar: - Mojca, ali očistiš ribo, preden jo daš v ponev?
- Mojca: - Zakaj pa, saj živi celo življenje v vodi!

KREGANJE

- Dva mlada zakonca se skregata.
- Že deset mesecev sva poročena, - pravi mož - in še zmeraj čakam, da mi prišiješ tisti gumb na suknjič!
 - Zdaj razumem, - pravi žena s solzami v očeh, - da si me samo zato poročil!

"O Bog, preprosto ne morem se odločiti, kaj naj danes oblečem."

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

TOBIN BROTHERS

a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugò v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE	(03) 5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

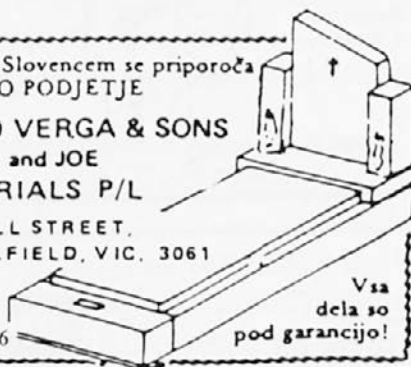
TRIMU

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

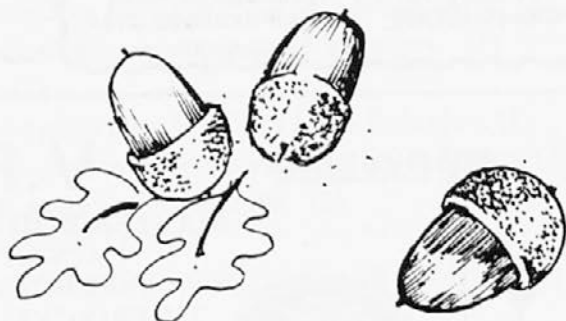
LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vsa družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.

Novice iz Slovenije z interneta.

Iz slovenske skupnosti v

Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!

Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00

v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije

P.O. Box 411 - Harris Park NSW 2150

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3084

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

DOWN UNDER TYRE SEAL

THE ADVANCED SOLUTION TO INCREASING YOUR TYRE'S LIFESPAN & PERFORMANCE

Tyre Seal offers savings in fuel costs, repairs and maintenance bills, reducing down time with corresponding benefits for the environment. Repairs punctures instantly as they happen. For more information contact

DOWN UNDER TYRE SEAL

Factory 12, 117 Northbourne Road
Campbellfield Ph/Fax: 9305 3154

Darko Butinar

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

HD HYUNDAI
motor company

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Videokasete iz Baragove knjižnice

Poštnina v ceno kaset ni vključena!

POLURNA SPOMINSKA VIDEOKASETA, na kateri Slovenski narodni svet Viktorije predstavlja pogreb patra Bazilija v TV oddaji Slovenski magazin v Avstraliji, \$16 (3)

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. v Sloveniji, dveurna videokaseta o papeževem obisku, vse od njegovega prihoda do slovesa na brniškem letališču. Cena je 25 dolarjev. (5)

ŠTAJERSKIH 7, turneja po Avstraliji novembra in decembra 1995, posnetki koncertov, avstralske narave in mest, cena je 25 dolarjev. (2)

JEZUS – triinosemdesetminutna videokaseta o Jezusovem življenju v slovenščini po izredno ugodni ceni, samo 6 dolarjev. (4)

SLOVENIA – film o lepotah Slovenije v angleščini, primerno darilo za vaše avstralske prijatelje, cena je 25 dolarjev. (4)

23. MLADINSKI KONCERT Podajmo si roke, ki je bil v Sydney-ju oktobra 1997, cena \$20. (10)

KARAOKE, SLO HITI - med njimi priljubljene Vse manj je dobrih gostiln, Siva pot, Dobra mrha, Med iskrenimi ljudmi, Na vrhu nebotičnika... Cena je 25 dolarjev. (1)

ANSAMBEL SLOVENIJA, cena je 25 dolarjev. (1)

VIDEOMEH ZA DOMAČO RABO z Borisom Kopitarjem, II. Cena je 25 dolarjev. (1)

IZ HENČKOVEGA SODA - pesmi priljubljenega ansambla Henček, cena 25 dolarjev. (1)

BOŠ VIDEL KAJ DELA DOLENC - Lojze Slak, cena je 25 dolarjev. (1)

30 LET - HENČEK IGRA NAPREJ, cena 25 dolarjev. (1)

RAD TE IMAM - Milan Pečovnik - Pidži, naš prvi country solist, cena je 25 dolarjev. (1)

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 R'Beckett St., Kew, VIC. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85% od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING 1998 in SLOVENIA and EUROPE

Departing from Adelaide-Brisbane-Canberra-Hobart-Melbourne
and Sydney

Book now for SPECIAL airfares

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1998

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666